

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΣΥΡΙΑΝΩΝ

Έτος Ιδρύσεως 1900

Τριμηνιαίο Περιοδικό
Από την Ηλεκτρονική Έκδοση
01/04/16 - 30/06/16

Τεύχος 81

Σούρουπο στα βαπόρια..

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΣΥΡΙΑΝΩΝ

Έτος Ιδρύσεως 1900

Πατριωτικό - Πολιτιστικό - Φιλανθρωπικό Σωματείο

3ης Σεπτεμβρίου 56 - 5ος Όροφος

10433 Αθήνα

Τηλ & Φαξ : 210 8226785

E-Mail : nisosyros@gmail.com

: nisosyros@synd.gr

Ιστοχώρος : www.synd.gr

Ηλεκτρονική Διαδικτυακή Έκδοση

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΣΥΡΙΑΝΩΝ

Ενημερωτικό Περιοδικό

Έτος 22ο - Τεύχος 81

ΑΠΡ – ΜΙΑ – ΙΟΥΝ 2016

ISSN 2241 - 9497

Υπεύθυνος Έκδοσης

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΒΑΦΙΑΣ

Πρόεδρος Συνδέσμου

Δημιουργία - Ενημέρωση

Κώστας Ν. Παπαπολίζος

Συνεργάτες παρόντος τεύχους αλφαβητικά

Δημήτρης Βοΐκος

Χρήστος Θανόπουλος

Αγγελική Θανοπούλου

Μαίρη Καραμήτσου

Νινέτα Κοντογεώργη

Τάκης Κυριτσόπουλος

Στέλιος Παπουτσάς

Ανδρέας Γ. Πασσάς

Στέφανος Προβελέγγιος

Μαρία Ρώτα

Νίκος Σαλίβερους

Ελένη Χατζίρη

Δακτυλογράφηση Κειμένων

Ελένη Ανδρικοπούλου

ΚΝΠ/-

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Τα ευπόγραφα [κείμενα](#) εκφράζουν τις προσωπικές και μόνο θέσεις των [συνεργατών](#) συγγραφέων τους και συνεπώς δεν απηχούν τις θέσεις του εντύπου μας, το οποίο όμως διατηρεί το δικαίωμα να τα τροποποιεί όταν αυτό κριθεί αναγκαίο.

Φωτογραφία Εξωφύλλου από το Face Book

ΕΡΜΟΥΠΟΛΗ 1826 - 2016

Από την κ. Μαρία Ρώτα

190 χρόνια από την τελετή ονοματοθεσίας.

1821! Είναι ένα έτος που συμβολίζει και διακρίνεται όχι μόνο για την ιστορία της Ελληνικής Επανάστασης, αλλά και για την ελευθερία της Ελλάδας, της χώρας που στο απώτατο παρελθόν είχε γαλουχήσει τα έθνη με την φιλοσοφία, τις επιστήμες και τον πολιτισμό της. Ήταν το 1453 όταν η χώρα μας κατακτήθηκε για τέσσερις αιώνες.

Μετά το μέγα γεγονός της επανάστασης η Ελλάδα επανέκτησε την πολιτιστική της ταυτότητα και την εθνικότητά της.

ΕΡΜΟΥΠΟΛΗ

Μια νέα πόλη γεννιέται.

Η Σύρος, στα χρόνια πριν από τον Αγώνα ήταν αραιοκατοικημένη και όχι γνωστή. Οι κάτοικοί της, (περίπου 4.000) ζούσαν συγκεντρωμένοι στη μοναδική πόλη του νησιού, την Άνω Σύρο. Η Ελληνική όμως Επανάσταση «ως άλλη Λητώ περιπλανωμένη και ωδίνουσα εγέννησε φιλοξενηθείσα εν Σύρω, την Ερμούπολιν», που η ίδρυσή της έμελλε να αλλάξει ριζικά την τύχη του νησιού.

Στα 1821 καταπλέουν στη Σύρο τα πρώτα πλοία για να αποβιβάσουν στις ασφαλείς ακτές της τους διωγμένους και ανυπεράσπιστους Έλληνες. Σμυρναίοι και Κυδωνιείς ήταν οι πρώτοι οικιστές. Δυο δραματικά γεγονότα της Ελληνικής Επανάστασης, η καταστροφή της Χίου στα 1822 και των Ψαρών στα 1824 θα δώσουν τη μεγαλύτερη ζωή στο νησί. Ακολούθησαν και άλλοι πρόσφυγες από την Ύδρα, την Κρήτη, την Κάσσο και άλλες περιοχές της χώρας.

Το Αιγαίο δονήθηκε από κραυγές ξεριζωμένων ανθρώπων. Αυλακωνόταν από πλοία με ανθρώπους που αναζητούσαν μια νέα πατρίδα. Όλη η Ελλάδα ήταν γεμάτη ερείπια και φωτιά. Πολλοί από τους κατατρεγμένους αυτούς ανθρώπους (περίπου ασφαλές λιμάνι, μετοίκησαν στη Σύρο που ήταν το καλύτερο καταφύγιο. Η Σύρος, όπως και περισσότερα Κυκλαδονήσια, αναδύεται από τα θάλασσα με τη μορφή γυμνών και απότομων βράχων.

40.000) έφθασαν αρχικά στην Τήνο. Επειδή όπως δεν υπήρχε, τότε, κατάλληλο και Αυτοί οι άνθρωποι, οι πρώτοι οικιστές, φτιάχνουν πρόχειρες καλύβες στον βραχώδη και ακατοίκητο χώρο γύρω από το θαυμάσιο φυσικό λιμάνι.

Αργότερα όμως οι καλύβες...έγιναν αρχοντικά. Σαν εργατικές μέλισσες αυτοί οι νέοι κάτοικοι ρίχνονται με πάθος στη δουλειά. Ενώ όλη η Ελλάδα ζει την περιπέτεια της επανάστασης, η Σύρος περνά την ειρηνική και δημιουργική της φάση. Η Ερμούπολη (η πόλη που βάφτισαν) έμελλε να παίξει

πρωταρχικό ρόλο στην οικονομική και πολιτιστική ζωή της Ελλάδας, σε ολόκληρο τον 19^ο αιώνα. Η Σύρος, αυτό το «βραχώδες» καταφύγιο των νέων κατοίκων, είχε να τους προσφέρει πολλά. Πρώτα απ' όλα η θέση της στο κέντρο των Κυκλάδων και το φυσικό λιμάνι επέτρεψαν την ανάπτυξη του εμπορίου.

Είχε εύκολη επικοινωνία με τις γειτονικές χώρες. Το κυριότερο όμως, επειδή οι αυτόχθονες κάτοικοι ήταν καθολικοί, προστατευόταν από τους Γάλλους, γεγονός που εξασφάλιζε και την ανοχή των Τούρκων.

Η οικονομική ανάπτυξη της Πόλης.

Θα ήταν τυχαία η οικονομική ανάπτυξη που ακολούθησε σε λίγο χρονικό διάστημα από την άφιξη των κατατρεγμένων ανθρώπων στο νησί της Σύρου. Η επιτυχία τους δεν οφειλόταν μόνο στην Γαλλική προστασία που αναμφίβολα βοήθησε στη δραστηριότητα των νέων κατοίκων και στην εξέλιξη και δημιουργία της νέας πόλης, στηριζόταν κυρίως στη σωστή οργάνωση, στην αγάπη για εργασία και στις ικανότητες των προσφύγων.

Οι περισσότεροι από τους νέους κατοίκους, ιδιαίτερα οι Χιώτες, είχαν υπηρετήσει και είχαν εργασθεί με επιτυχία στην πατρίδα τους και είχαν ιδιαίτερα αναπτύξει το εμπόριο και τη ναυτιλία. Είχαν πείρα και όρεξη να συνεχίσουν το έργο τους και στο νησί που τους φιλοξένησε και πίστευαν στη δημιουργία μιας νέας ελεύθερης πατρίδας.

Δεν χρειάστηκαν πολλά χρόνια για να αναπτυχθεί και να δημιουργηθεί γύρω από το λιμάνι (εκεί που κάποτε ήταν μόνο βράχια) ένας προσωρινός στην αρχή οικισμός που πολύ σύντομα αναδείχθηκε σ' εμπορικό κέντρο και σε λιμάνι πρωταρχικής σημασίας. Είναι εκπληκτικό το πόσο γρήγορα δημιουργήθηκε η νέα πόλη και βέβαια ανώνυμη στα πρώτα της ζωής της. Σ' όλη τη διάρκεια της επανάστασης δεν σταμάτησαν οι προσπάθειες για την οργάνωση του νέου οικισμού.

Σ' ολόκληρη την παραλία χτίζονται μαγαζιά και αποθήκες. Το λιμάνι φιλοξενεί καθημερινά πολλά ελληνικά και ξένα πλοία. Αρχίζουν και οι εγκαταστάσεις για τελωνείο, λαζαρέττα και υγειονομείο.

Παράλληλα με την επαγγελματική τους δραστηριότητα αρχίζουν και χτίζουν τα πρώτα τους σπίτια ώστε να γίνει καλλίτερη η ζωή τους. Η Σύρος περνά εκείνη την εποχή την ειρηνική και δημιουργική της φάση.

Από Θεού Άρχεσθε!

Μοιάζει να είναι το μήνυμα των νέων κατοίκων. Ήταν το 1823 – 24 όταν οι πολυάριθμοι πρόσφυγες ζήτησαν και έλαβαν άδεια για την ανέγερση ναού.

Πρώτο και σοβαρό μέλημά τους μόλις ηρεμήσουν απ' την αντάρα της φρίκης και του διωγμού, ήταν η ανοικοδόμηση μιας μεγάλης ορθόδοξης Εκκλησίας.

Μιας Εκκλησίας ξεχωριστής, μεγαλοπρεπούς, που θα συγκέντρωνε στα σπλάχνα της τους νέους κατοίκους του νησιού. Ήθελαν η Εκκλησία να είναι κοντά τους ώστε να καταφεύγουν κάθε στιγμή που μπορούσαν για να

προσευχηθούν, να παρηγορηθούν και να ζητήσουν την «εξ ύψους βοήθειαν και δύναμην».

Ο τότε έπαρχος Μυκόνου και Σύρας Αλεξ. Αξιώτης ζήτησε αμέσως από την προσωρινή Διοίκηση της Ελλάδας τη χορήγηση αδείας, «υπέρ ανοικοδομήσεως Ορθόδοξου Ναού, εις τα παραλιμένιον οικισμόν της Σύρας». Το όνειρο των προσφύγων γίνεται πραγματικότητα.

Ένας αυτόχθονας Ορθόδοξος γέροντας δώρισε το οικόπεδο προκειμένου να κτισθεί ο Ναός. Ήταν ο πιστός Φραγκούλης Καπουράλης. Είναι ο πρώτος μεγάλος Δωρητής και Ευεργέτης αυτής της Εκκλησίας.

24 Ιουνίου 1826

Η τελετή ονοματοθεσίας – η βάφτιση της πόλης.

Απ' τα πρώτα χρόνια της ύπαρξης του Ναού της Μεταμορφώσεως, ο χώρος αυτός στέγασε, εκτός από τις θρησκευτικές τελετές και όλα εκείνα τα γεγονότα της εποχής που σημάδεψαν την ιστορία του νησιού.

Ένα από τα σημαντικότερα ιστορικά γεγονότα που έγιναν στο Ιερό χώρο του Ναού, αμέσως μετά την ανοικοδόμησή του, είναι η απόφαση των «σημαινόντων πολιτών» να συγκροτήσουν Κοινότητα με το όνομα «ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ» και να εκλέξουν τους πρώτους Δημογέροντες.

Η κρίσιμη αυτή Συνέλευση, που έλαβε χώρα στο Προαύλιο του Ναού στις 24 Ιουνίου 1826, δημοσιεύθηκε ως είδηση στην ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ (7 Ιουλίου 1826) ως εξής: «Χθες συνεκροτήθη εις την ενταύθα εκκλησίαν συνέλευσις όλων των παροίκων Ελλήνων, οίτινες κοινή ψήφω εξέλεξαν δημογέροντες κατά τον τρόπον των άλλων επαρχιών και ούτως εσυστήθη τώρα πρώτον κοινόν της νέας ταύτης πόλεως, ήτις ονομάσθη ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ».

Μέχρι τον Ιούνιο του 1826 «γνωρίζομεν ότι η νέα πόλις εκαλείτο από πολλούς «Νέα Σύρα» από άλλα δε έγγραφα είναι γνωστόν ότι εκαλείτο «Η Μεγάλη Χώρα» ή «Η Κάτω Χώρα»...

Για τις συνθήκες, κάτω από τις οποίες δόθηκε το όνομα στη νέα πόλη, υπάρχει σχετική μαρτυρία στα απομνημονεύματα του Λουκά Ράλλη ο οποίος υποστηρίζει ότι οι κάτοικοι του νέου οικισμού βλέποντας την πρόοδο που πέτυχαν θέλησαν να δώσουν ένα όνομα σ' αυτή την πόλη που δημιούργησαν και να γίνει μια αυτοτελής Κοινότητα. Έγιναν πολλές συσκέψεις από πολλούς επιτυχημένους επιχειρηματίες και τελικά ο στόχος απετεύχθη.

Ο «πρωταγωνιστής» αυτής της ιστορίας Λουκάς Ράλλης, διηγείται στις «Αναμνήσεις» του:

«...κατά το έτος 1825 (νομίζω) οι κάτοικοι της παραλίου πόλεως βλέποντες την πρόοδον αυτής, ησθάνθησαν την ανάγκην να δοθεί μια ονομασία εις την πόλιν αυτών. Γενικής όθεν συνελεύσεως συγκροτηθείσης εις τον νεόδμητον Ναόν της Μεταμορφώσεως εξ' απάντων των οπωσούν σημαινόντων πολιτών, υπό την Προεδρίαν του τότε απεσταλμένου Επάρχου ή Διοικητού, δεν ενθυμούμαι καλώς τον τίτλον της αρχής δι' ης ήτον περιβεβλημένος παρά της Κυβερνήσεως Δρόσου Μανσόλα, εγένοντο πολλαί παρά πολλών προτάσεις περί της ονομασίας της πόλεως. Τότε μεταξύ των άλλων αναστάς και εγώ είπα: Κύριοι υπό την σκέπην του Ερμού, Εφόρου του Εμπορίου συνέστη και προήχθη η πόλις αυτή, δίκαιον και πρέπον δια τούτο νομίζω, να την αφιερώσωμεν εις τον Κερδών Ερμήν, και να την ομοιάσωμεν «Ερμούπολιν» Ερμούπολιν! Ερμούπολιν! Αντήχησαν παναχόθεν όλων αι φωναί και συνετάχθη κατά συνέπειαν πρωτόκολλον το οποίον, παραλαβών ο κυρ' Μανσόλας, ενήργησε παρά τη κυβερνήσει και έκτοτε καθιερώθη το όνομα της νέας πόλεως «Ερμούπολις»!

Η πόλις αυτή αυξάνουσα κατά την Εμπορίαν και την Ναυτιλίαν εχορήγει δια του εν αυτή Τελωνείου σπουδαίαν χρηματικήν πρόσοδον εις την Κυβέρνησιν, αλλ' εκτός της καθημέραν αυξανούσης προσόδου ταύτης, οι Ερμουπολίται, παρεκτός των χορηγημάτων αυτών εις τας εσωτερικάς ανάγκας της πόλεως, ουδέποτε έπαυσαν συνεισφέροντες αδρώς εις πάσαν δημοσίαν ανάγκην ή περίστασιν σπουδαίαν εθνικήν ή τοπικήν. Ιδίως δε παρείξε κατά το έτος 1826 σπουδαίαν υπηρεσίαν εις το έθνος, σώσασα το σώμα του τακτικού στρατού από βεβαίαν καταστροφήν...»

Από τον Απρίλιο του 1833, όταν ήρθε ο Όθωνας στην Ελλάδα, αρχίζει η εποχή ιδιαίτερης ακμής για την Ερμούπολη. Η Σύρος υπάγεται στο νομό Κυκλάδων και η Ερμούπολη γίνεται πρωτεύουσα ολόκληρου του νομού. Ο Θ. Ορφανίδης έγραψε το 1859: «Δεν γνωρίζω κανένα δήμον του Κράτους εκτός της Ερμουπόλεως μη εξαιρουμένου ουδ' αυτού του δήμου Αθηναίων, όπου να γίνεται τόσον καλή χρήσις των εισπραττομένων φόρων, όπου και αρχαί και πολίται να συντελώσι τοσούτον εις τα κοινωφελή έργα...»

Βιβλιογραφία: Τιμ. Αμπέλα «Ιστορία της νήσου Σύρου»

Ανδρέα Δρακάκη «Ιστορία του οικισμού της Ερμούπολης.

π. Εμμανουήλ Συρίγου «Μεταμόρφωση ο Μητροπολιτικός ναός στη Σύρο».

Ι. Τραυλού – Α. Κόκκου «Ερμούπολη»

Λουκά Ράλλη «Αναμνήσεις» Εστάλησαν στον αγαπητό φίλο του Τιμ. Αμπελά, ο οποίος και ανέλαβε την έκδοση των γραμμάτων του «πολύτιμου γέροντα πλέον Λ. Ράλλη.

Ο Λ. Ράλλης ήταν και Δήμαρχος Πειραιώς

Επιτάφιος στις Φυλακές

Του Ανδρέα Γ. Πασσά - Δικηγόρου Αθηνών επί τιμή

Θυμάμαι γύρω στα 1954 ή 1955 που ήμουν μικρό προσκοπάκι και πηγαίναμε με την πρωτοβουλία και τις διαταγές του περιφερειακού εφόρου Πάτροκλου Αλβανού, κάθε Μεγάλη Παρασκευή στις επανορθωτικές φυλακές στα Λαζαρέτα, γύρω στις 2:30 ή 3 το μεσημέρι για την ακολουθία της Μ. Παρασκευής και στην συνέχεια την περιφορά του Επιταφίου. Πολλές χρονιές συνέχεια.

Η όλη εκδήλωση μας άρεσε πολύ γιατί πρώτα είχε μια κατανυκτική ζεστή ατμόσφαιρα και ύστερα γιατί βρισκόμαστε στην εξαιρετική τοποθεσία των Λαζαρέτων, με το ανοιξιάτικο βουνό απ'τη μία και τη γαλανή θάλασσα απ'την άλλη.

Στο εκκλησάκι, μέσα στον περίβολο των φυλακών, που ήταν συνεχόμενο με τα κελιά, ήταν τοποθετημένος ο Επιτάφιος στολισμένος με λουλούδια, ιδίως βιόλες περασμένες σε κλωστή. Τον στόλιζαν οι κρατούμενοι και οι προσκοπίνες, που κι αυτές πάντα ήταν παρούσες με την έφορό τους Μαρία Αρμάου.

Το ψάλσιμο των εγκωμίων γινόταν από αυτοσχέδια PRIMA VISTA – χορωδία αποτελούμενη από κρατούμενους, προσκοπίνες, προσκοπάκια και πιστούς. Ακόμα ηχούν στ' αυτιά μου το "Κύματι Θαλάσσης» που μικρά το λέγαμε λανθασμένα Κύμα της Θαλάσσης, το «Έκστηθι φρείπτων Ουρανέ» και στη συνέχεια το «Αι γενεαί πάσαι».

Στο εκκλησίασμα περιλαμβάνονταν οι κρατούμενοι και οι συγγενείς τους, όσοι ήσαν, ακόμη μερικά κοριτσόπουλα-μυροφόρες, και λίγοι πιστοί από την γειτονιά των Λαζαρέτων.

Την ακολουθία τελούσε κάθε χρόνο, ο μετέπειτα Μητροπολίτης Δωρόθεος Στέκας, που ήταν τότε Αρχιμανδρίτης - Ιεροκήρυξ.

Στην περιφορά του Επιταφίου μέσα στον περίβολο, παίρναμε όλοι μια θέση τελετουργική, και ο Επιτάφιος εφέρετο στους ώμους των κρατουμένων που άλλοι ήταν Συριανοί, άλλοι Κυκλαδίτες και κάποιοι άλλοι. Ήταν με κατεβασμένα τα κεφάλια τους, θες από συγκίνηση, θες από μεταμέλεια, τύψεις και άλλοι σκεπτικοί ή δακρυσμένοι.

Ο Επιτάφιος περιεφέρετο για λίγο και έξω από τον περίβολο, από την πύλη των φυλακών μέχρι τον Άγιο Ελευθέριο πάντα με διακριτική επίβλεψη, ίσως

για την ημέρα αυτή ειδικά, του φυλακτικού προσωπικού, που γι' αυτό προσπαθούσε να είναι επιμελημένο με ομοιόμορφη ένδυση.

Σαν τιμητική φρουρά ήταν πρόσκοποι, προσκοπίνες, μυροφόρες, και ακολουθούσαν οι πιστοί, κρατούμενοι, και αρκετοί κάτοικοι της περιοχής

Λαζαρέτων, μέσα στους οποίους και λίγοι πρόσφυγες εκ Ρουμανίας που τότε διέμεναν σε κάποιο συνεχόμενο κτίσμα του κτηρίου των φυλακών.

Πριν την είσοδο του Επιταφίου, στην κεντρική πύλη, ο Ιεροκήρυξ Στέκας «έβγαζε λόγο» στους κρατούμενους και στο εκκλησίασμα για τα πάθη του Χριστού και την Ανάστασή Του, και με τη στεντόρεια φωνή του αντηχούσε ο λόγος του και οι ψαλμοί του στο βουνό των Λαζαρέτων.

Από τις Αρχές, παρευρίσκονταν ίσως ο Δήμαρχος, ίσως σαν εκπρόσωπος του Νομάρχη ο μακαρίτης Δημοσθένης Ζορμπάνος ή άλλοτε ο μακαρίτης Δημήτρης Λυμπεράκης. Κάθε χρόνο λάβαινε το λόγο ο εισαγγελέας Πρωτοδικών Ευάγγελος Μπέης. Με σιγανή φωνή μιλούσε, λίγο για τα Θεία Πάθη και μετά για τους κρατούμενους που «και αν παραστράτησαν σαν άνθρωποι και βρέθηκαν εκεί, ακόμη κι αν η Πολιτεία τυχόν τους αδίκησε, οι άνθρωποι δεν είναι αλάνθαστοι, δίκαιος Κριτής είναι μόνο ο Χριστός, και θα έλθει η Ανάσταση, όπως του Θεανθρώπου και για τους ταλαιπωρούμενους, τους αδικημένους, στους σφάλλοντας, και θα αποδοθούν στην κοινωνία και στις οικογένειές τους.... (η διατύπωση δεν είναι ακριβής, είναι κάπως έτσι απ' όσα θυμάμαι). Πολλοί ανελύοντο σε κλάματα.

Πόσο όλο αυτό το περιβάλλον και η εκδήλωση επηρέαζε την εφηβική μας φαντασία! Λυπόμαστε διπλά και για τα Πάθη του Χριστού και για τα παραστράτηματα των ανθρώπων. Ξέχασα να πω ότι μέσα στις άγνωστες φάτσες των κρατούμενων, ξεχώριζαν, όχι πάντα, αλλά μερικές χρονιές, και ελάχιστες, δυο- τρεις Συριανές, που με στεναχωρούσαν όταν τις έβλεπα.

Η μοναδικότητα του τοπίου των Λαζαρέτων, μεταξύ του ανοιξιάτικου βουνού και της γαλάζιας θάλασσας, συμπληρώνονταν από την εξαιρετική θέα της Ερμούπολης και Άνω Σύρας, όπως φαίνονταν από εκεί πανοραμικά. Μέσα στον περίβολο, λίγο πριν το πέρας της περιφοράς, περνούσαν κάτω από τον Επιτάφιο οι κρατούμενοι και κατευθύνονταν προς τα κελιά τους, και ο κόσμος που, μετά το προσκύνημα, αναχωρούσε σε παρέες οδοιπορικώς για την Ερμούπολη.

Οι φυλακές στα Λαζαρέτα Σύρου

Από τον κόσμο των φυτικών ειδών

ΖΕΑ & ΚΙΝΟΑ

Γεωργίου Π. Σαρλή

Καθηγητή Πανεπιστημίου

Είναι γνωστόν, ότι τα φυτικά είδη αποτελούν για τον άνθρωπο πηγή διατροφής, αφού στη φυσική πυραμίδα της θρέψεως αυτά αποτελούν τη βάση της παραγωγής οργανικής ουσίας. Άλλωστε δεν υπήρξε πολιτισμός στην ιστορία της ανθρωπότητας που να μην αναγνώρισε την αξία τους.

Βέβαια, πέρασαν αιώνες από τότε που το ένστικτο του πρωτόγονου ανθρώπου τον ώθησε στην αναζήτηση και ανεύρεση, μέσα από το τεράστιο πλήθος των φυτικών ειδών, εκείνων που ήταν κατάλληλα και αβλαβή για τη διατροφή του.

Ωστόσο, κατά τη διάρκεια της τελευταίας εκατονταετίας διατυπώθηκαν τόσες θεωρίες για την καλύτερη δυνατή διατροφή του ανθρώπου, που αναρωτιόμαστε τι πρέπει πραγματικά να καταναλώνουμε και τι να αποφεύγουμε. Στην καλούμενη μάλιστα μεσογειακή διατροφή θεωρούμε, ότι θα πρέπει να συμπεριλαμβάνονται όλα τα εδώδιμα εποχιακά φυτικά είδη, τα λαχανικά και τα φρούτα να αναλώνονται νωπά και στη φυσική εποχή της ωρίμανσής τους, το αλάτι να αντικαθίσταται με αρτύματα, να καταναλώνεται σημαντική ποσότητα ύδατος και η όλη διατροφή να συνδυάζεται με εκγύμναση του σώματος ή με χειρωνακτική εργασία.

Αλλά ο σύγχρονος άνθρωπος, μετά την πρόσφατη ανεύρεση νέων, ωφέλιμων στοιχείων για την υγεία του σε νεοεμφανιζόμενα φυτικά προϊόντα, θεωρεί επιτακτική την ανάγκη να προσδιορίσει εκ νέου τις διατροφικές του αξίες.

Κατωτέρω περιγράφονται εν συντομία, το μονοκότυλο σιτηρό του μακρινού παρελθόντος και το ημιξηλώδες δικότυλο που εισήχθηκε τη δεκαετία του 1990 στη χώρα μας. Σήμερα τα σπέρματα αμφοτέρων διατίθενται στην αγορά τροφίμων με διαρκώς αυξανόμενο βαθμό στις προτιμήσεις των καταναλωτών.

Η **Ζέα** ή **Ζειά** (*Triticum diccicum* Schrank) είναι ετήσιο όρθιο ποώδες φυτικό είδος, που μοιάζει εξωτερικά με το σιτάρι και ανήκει στην οικογένεια των Αγρωστωδών (Poaceae ή Gramineae). Στο γένος *Triticum* ανήκουν από

τους προϊστορικούς χρόνους πολυάριθμες παραλλαγές που ποικίλουν ως προς τη μορφή, τη διάρκεια της ζωής, το μέγεθος το σχήμα και το χρώμα του καρπού κ.λπ., για χρήση στη διατροφή των ανθρώπων και των ζώων.

Είναι το αρχαιότερο δίκοκκο σιτηρό που καλλιεργήθηκε στη Μέση Ανατολή. Αλλά από τα κείμενα αρχαίων συγγραφέων (Όμηρος, Ηρόδοτος,

Θεόφραστος, Διοσκουρίδης κ.ά.), καθώς και νεωτέρων (Γαληνός, Γαζής, Γεννάδιος, Παπαδάκης κ.ά.) φαίνεται να έχει καλλιεργηθεί και στην αρχαία Ελλάδα. Η παραγωγή του μάλιστα ήταν τόσο διαδεδομένη (5^{ος} αι. π.Χ.), ώστε η Μαρίνα Ζέας, δίπλα στο λιμάνι του Πειραιά, έλαβε το όνομά της από το φυτικό αυτό είδος, λόγω της από εκεί διακινήσεως του προϊόντος του.⁽¹⁾

Όμως στο πέρασμα των αιώνων η καλλιέργειά του εγκαταλείφθηκε, με αποτέλεσμα οι μεταγενέστερες γενεές να αγνοούν την ύπαρξή του. Επίσης, οι πολλές ονομασίες με τις οποίες το ανέφεραν οι συγγραφείς, δυσχέραιναν από τον 2^ο αι. π.Χ., την ταυτοποίησή του. Έτσι, είχε ταυτιστεί είτε με τον αραβόσιτο, λόγω του επιστημονικού του ονόματος (*Zea mays*), είτε με το σόργο (νταρί) ή με το σιτάρι (αρχ. πυρός). Ακόμη με τις κατά τόπους κοινές ονομασίες άλλων φυτών, όπως όλυρα, τίφη, κριθάρι, βρίζα (σίκαλη, *Secale*) και σιτάρι μονόκοκκο (*Triticum* spp.), του οποίου ωστόσο πρόγονος θεωρείται είδος του γένους Αιγίλωψ (*Aegilops* sp.), αυτοφυές της Μ. Ασίας.

Σήμερα, σύμφωνα με επιστημονικές αναφορές, το προϊόν της ζέας περιέχει διατροφικά στοιχεία, χάρη στα οποία υπερέχει έναντι των προϊόντων των άλλων σιτηρών. Περιέχει μικρή ποσότητα γλουτένης, ελάχιστα αλλεργιογόνου, αλλά πολύ εύπεπτης. Έτσι, δύνανται να αντικαταστήσει το σιτάρι στο διαιτολόγιο των ατόμων που πάσχουν από κοιλιοκάκη (δυσανεξία στη γλουτένη).

Επίσης, αποτελεί πηγή φυτικών ινών, όπως και το πλιγούρι (χοντροαλεσμένο σιτάρι, αρχ. χόνδρος), αμινοξέων, πρωτεϊνών, πολυακορέστων λιπαρών οξέων, βιταμινών Α, C, E, καθώς και του συμπλέγματος Β. Ακόμη, περιέχει μεγάλες ποσότητες ανοργάνων στοιχείων, με σημαντικό πλεονέκτημα την υψηλή περιεκτικότητά του σε μαγνήσιο. Τέλος αναφέρεται, ότι συμβάλλει στην καταπολέμηση των χρόνιων φλεγμονών και προστατεύει τον ανθρώπινο οργανισμό από την εμφάνιση και μετάσταση διαφόρων μορφών καρκίνου.

Η **Κινόα** ή **Κουϊνόα** (*Chenopodium quinoa* Willd.) (αγγλ.: Quinoa) είναι ετήσιο δικότυλο φυτικό είδος ύψους έως τριών μέτρων και ανήκει στην οικογένεια Chenopodiaceae. Αυτοφυές της ΝΔ. Αμερικής, το καλλιεργούσαν

οι Ίνκας από το 3000 π.Χ. και για αιώνες το προϊόν του αποτελούσε τροφή των φτωχών πληθυσμών των Άνδεων.

Δεν είναι σιτηρό, όμως χαρακτηρίζεται ως «ψευδοσιτηρό» (pseudocereal) και λόγω της εξαιρετικής διατροφικής αξίας των σπερμάτων του, που δύνανται να αλευροποιηθούν ή να καταναλωθούν σαν τα σιτηρά, θεωρείται όπως η ζέα και το φαγόπυρο (*Fagopyrum* sp.), ως υπερτροφή (super-food).

Η κινόα πρωτοκαλλιεργήθηκε το 1995 στη χώρα μας και από τα αποτελέσματα των πειραμάτων που συνεχίζονται, αποδεικνύεται ότι ευδοκیمی εύκολα στις ελληνικές εδαφοκλιματικές συνθήκες. Επίσης είναι ανθεκτική στην ξηρασία, στα αλατούχα εδάφη, στην αλατούχα άρδευση και δεν απαιτεί υψηλό κόστος παραγωγής (Στοιχεία ερευνητών Ινστιτούτων ΙΧΤΕΛ και ΙΚΦ & Β Λάρισας).

Σύμφωνα με επιστημονικές καταγραφές, ο μικροσκοπικός αποξηραμένος καρπός της κινόα που δεν περιέχει γλουτένη, είναι πλούσιος σε πρωτεΐνη (14-18%), Ω3 λιπαρά, φυτικές ίνες και φώσφορο. Επιπλέον περιέχει μαγνήσιο, κάλιο, σίδηρο και τις βιταμίνες Α, C, Ε, Κ, καθώς και του συμπλέγματος Β. Ωστόσο, εκτός των προϊόντων που προέρχονται από αυτόν (αλεύρι, ζυμαρικά, μίγματα δημητριακών κ.ά.), ευρίσκονται υπό έρευνα και τα φυσικοχημικά χαρακτηριστικά του που τροφοδοτούν και άλλες βιομηχανίες (χημικών προϊόντων, κοσμητικών, φαρμάκων κ.ά.). Ακόμη, τα υπολείμματα της καλλιέργειας του φυτού δύνανται να χρησιμοποιηθούν ως τροφή των κατοικίδιων παραγωγικών ζώων και πτηνών, καθώς και στην παραγωγή χαρτιού. Οπότε η κινόα παρουσιάζει εξαιρετικό ενδιαφέρον τόσο για την τροφοδοσία με πρωτεϊνούχες τροφές, που η σύνθεση και η αξία τους δύνανται να συγκριθούν με εκείνες του κρέατος, των αυγών και των γαλακτικών προϊόντων, όσο και ως εναλλακτική καλλιέργεια υπό τις ξηροθερμικές συνθήκες της χώρας μας.

Άλλωστε η μεγάλη διατροφική της αξία, η γενετική ποικιλομορφία της και η εξαιρετική προσαρμοστικότητά της σε διαφορετικές γεωγραφικές περιοχές του πλανήτη, υπήρξαν τα στοιχεία που παρακίνησαν τον FAO να την ανακηρύξει το 1966, ως την πολλά υποσχόμενη καλλιέργεια της ανθρωπότητας και το έτος 2013 να ανακηρυχθεί από τον ίδιο οργανισμό ως «Διεθνές Έτος της Κινόα». Όμως και η ΝΑΣΑ την επέλεξε, λόγω της πρωτεΐνης της, για εφόδιο των αστροναυτών.

Τέλος, θα πρέπει να επισημάνουμε ότι μερικοί σύγχρονοι συγγραφείς, αντιεπιστημονικά ταυτοποιούν, με βάση τις εντελώς όμοιες ονομασίες τους, τα φυτικά είδη της αρχαίας εποχής με τα σημερινά της ελληνικής χλωρίδας.

Επιπλέον αγνοούμε σήμερα, λόγω ελλείψεως εγκυρότητας, αν το προϊόν που προέρχεται από τα ανωτέρω φυτικά είδη και φέρεται στην αγορά τροφίμων, με την επισήμανση (food labeling), είναι γνήσιο ή αμιγές στις περιπτώσεις που κρίνεται απαραίτητο.

⁽¹⁾Η ονομασία της Μαρίνας Ζέας που θεωρείται το «Στολίδι του Πειραιά», επιβεβαιώθηκε από επιγραφή που εντοπίστηκε στο βάθος του λιμένα και έμπροσθεν της πλατείας Κανάρη, στην οποία αναγραφόταν το συμβόλαιό της «εν Ζέα Σκευοθήκης του Αττικού Ναυστάθμου». Επίσης ο Ησύχιος ο Αλεξανδρεύς, συγγραφέας λεξικού σπάνιων λέξεων ετυμολογεί «Ζέα, η Εκάτη παρ' Αθηναίοις και είς των εν Πειραιεί λιμένων ούτω καλούμενος από του καρπού της ζειάς, έχει δε ο Πειραιεύς λιμένας τρεις κλειστούς».

Γ Ρ Α Μ Μ Α Τ Α

ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΠΡΙΛΙΟ ΤΟΥ 41

Του Στέλιου Παπουτσά

Καθώς απομακρύνονται εκείνα τα «Μεγάλα Χρόνια» του Πολέμου, τα ζοφερά και τραγικά, έτσι και οι λίγοι που τα σέρνουν μαζί τους λιγοστεύουν. Επειδή όμως, οι εμπειρίες, από το τόσο σημαντικό πέρασμα ανήκουν σ' αυτούς που λιγοστεύουν, αυτοί οι λίγοι θεωρούν ωφέλιμο να τις ανασύρουν κατά καιρούς και να τις αναπαραγάγουν δια του γραπτού λόγου. Και αυτό, γιατί ο Πόλεμος δε λησμονιέται αποθηκεύεται, δε σκιάζεται ιστορείται, δεν υποτιμάται επισημαίνεται, δε διαγράφεται μυθοποιείται.

Ένα μικρόχρονο περιστατικό, αλλά λίαν σημαντικό καταγράφεται κατωτέρω, εξ ενός που κατέχει το προνόμιο αυτής της εμπειρίας. Είναι ο αφηγητής

Εξελίσσεται σε ένα αποκλεισμένο από τον άλλον κόσμο νησί, με ό,τι αυτό σημαίνει. Ανήκει στην εποχή της σιωπής και όχι της ελπίδας.

Εισαγωγικό Σκηνικό: Καταθλιπτική ατμόσφαιρα αιωρούμενης απειλής. Ουδείς θόρυβος, ουδεμία ανθρώπινη παρουσία, πλην του αφηγητή και των πρωταγωνιστών. Δύο ή τριών ατόμων περί των οποίων κατωτέρω.

Μετά από πολυήμερο αεροπορικό βομβαρδισμό από σμήνος Γερμανικών αεροπλάνων, μεσολάβησε ημέρα ησυχίας και την επόμενη, ένα αεροπλάνο, παρά τον αρχικό πανικό που προξένησε, γέμισε τον ουρανό με αθώα χαρτιά. Όχι όμως τόσο αθώα μετά την κάθοδό τους και την ανάγνωσή τους. Επρόκειτο περί Προκηρύξεων. Περιείχαν ένα μήνυμα. Έθεταν την άνευ όρων παράδοση της νήσου, με την απειλή της έντασης και επέκτασης των βομβαρδισμών.

Η αποδοχή της παράδοσης, θα γνωστοποιείτο με την ανάρτηση λευκής σημαίας, στον υπερυψωμένο ιστό του Δημαρχικού Μεγάρου.

Τη μεθεπόμενη, μετά ώριμης σκέψης των Αρχόντων, μια λευκή σημαία κυμάτιζε στον ιστό της Δημαρχίας, αντί της Ελληνικής. Ο κόσμος κλείστηκε στα σπίτια του και περίμενε.

Το φόβο είχε αντικαταστήσει η απόγνωση. Κυρία μορφή τώρα συναισθήματος η σιωπηρή αναμονή. Και η αναμονή δεν ήταν ελπιδοφόρα. Γιατί οι οίωνοι ήσαν δυσοίωνοι.

Τότε, το νεαρό της ηλικίας του αφηγητή, του επέτρεπε να βλέπει τα γεγονότα διαφορετικά, όχι ευχάριστα βέβαια, αλλά ως ενδιαφέροντα. Αυτή η αίσθηση μίκραινε το φόβο του και τον οδηγούσε σε μια δυσάρεστη μεν κατάσταση, αλλά διαχειριζόμενη. Ότι δηλαδή, ήταν μια περιπέτεια περαστική. Δεν μπορούσε να φανταστεί τι ήθελε επακολουθήσει.

Ώρα 10 πρωί της 30 /4/41. Ημέρα ηλιόλουστη, εαρινή, θερμή. Η φύση δεν γνώριζε το μαρτύριο του μικρού νησιού του Αιγαίου. Καθόταν στη βεράντα του

σπιτιού του, με ανάμικτα συναισθήματα. Αίφνης, ένας βόμβος αεροπλάνου ακούγεται και στη συνέχεια ένα υδροπλάνο προσθαλασσώνεται στο λιμένα της Πόλης.

Παρακολουθεί το περιστατικό και με την περιέργεια που τον κατέχει, αναζητά τη συνέχειά του. Κατέρχεται κρυφίως μετά πάσης προσοχής προς την κεντρική Πλατεία. Μέχρις εκεί.

Παραμένει στην ανατολική άκρη-γωνία του Δημαρχείου, φοβούμενος να προχωρήσει περισσότερο. Το εκεί Φαρμακείο «Τσιρώνη» κλειστό, όπως και όλα τα καταστήματα. Κανείς δεν κυκλοφορεί. Ελλείπει η ζωή. Οι κάτοικοι κλεισμένοι στα σπίτια τους περιμένουν και σιωπούν. Όψη Πολιτείας ακατοίκητης. Ανενεργός και αθόρυβη. Επικρατεί μια περίεργη πρωτόγνωρη ατμόσφαιρα, ξένα προς τη συνήθη του ζωντανού περιγυρού χώρου του Κέντρου. Με τη λευκή σημαία να κυματίζει στο Δημαρχιακό Μέγαρο. Όλα σε αόριστη αναμονή.

Η Πλατεία, πάλλευκη και έρημη, αντανakλά σε έναν αναζητούμενο ουρανό. Ζητώντας την από εκείνον σωτηρία.

Και ο αφηγητής είναι εκεί. Μόνος και αγωνιών.

Απρόσμενα, από την κεντρική πλευρά, από την πλευρά όπου ο ανδριάντας του Ναυάρχου, εισέρχεται και διασχίζει την πλατεία, κατευθυνόμενος προς το Δημαρχικό Μέγαρο, ένας στρατιωτικός. Είναι σοβαρός ευθυτενής και φέρνει στολή αξιωματικού. Όπισθεν του, τον συνοδεύουν ένας ή δύο ένοπλοι στρατιώτες. Δεν ενθυμείται τον αριθμό, γιατί τον είχε συνεπάρει προφανώς η αγέρωχη παράσταση του αξιωματικού.

Ανηφορίζουν με βηματισμό τα καλλιμάρμαρα σκαλοπάτια του Δημαρχείου. Χάνονται στην κεντρική είσοδο.

Ο λόγος της παραμονής του αφηγητή εκεί έχει ολοκληρωθεί.

Η συνέχεια δεν του ανήκε. Η συνέχεια αφορά πλέον τον πληθυσμό του νησιού, με τις πολλές συνέπειές της.

Ανηφόρησε μελαγχολικός προς το σπίτι του. Οι δύσκολες ημέρες που θα ακολουθούσαν ήσαν μπροστά του.

Την ίδια στιγμή, υπογραφόταν η παράδοση της πόλης, της νήσου. Ειδικώς η πόλη, από εκείνη την στιγμή εισερχόταν σε νέα εποχή, όπου η παλαιά της αρχοντιά θα αποτελούσε μόνο μέρος της ιστορίας της.

Η νέα εποχή είχε αρχίσει να προβάλλεται με την σκληρή δοκιμασία που θα επακολουθούσε.

Η ανοιξιάτικη εποχή δεν επέδρασε στην ανθρώπινη ψύχωση και στα συναισθήματα εκείνων των ημερών. Δεν επηρέασε όπως άλλοτε τις ανθρώπινες ευαισθησίες.

Ο ανοιξιάτικος ήλιος είχε πάρει τη μορφή του άτυχου Φαέθωνος, που τον οδηγούσε αδέξια στο επικίνδυνο χείλος του σκότους
Επακολούθησαν ολίγες ημέρες κατά τις οποίες κυριάρχησαν τα συναισθήματα του εκνευρισμού, της αβεβαιότητας, της απόγνωσης,

Η κατάκτηση της νήσου, επισημοποιήθηκε αρχικώς μετά μικρού χρόνου, με το πέραςμα, θα έλεγε κανείς αθορύβως, μιας μικρής ομάδος Γερμανών, οι οποίοι ύψωσαν τη γερμανική σημαία, τη «Σβάστικα», στην κορυφή του Λόφου της Πόλης, του Ναού της Αναστάσεως, και στο παραθαλάσσιο κτίριο του Τηλεγραφείου.

Μετά ήλθε η μεγάλη Ιταλική αρμάδα. Εντυπωσιακή και θορυβώδης. Υπέρμετρο το θράσος. Υπερείχε ο εγωισμός.

Το 7^ο Σύνταγμα της Μεραρχίας «Κούνεο», με Επάκτια Πυροβολαρχία, με Μηχανοκίνητες Μονάδες, με Στρατιωτικές Μπάντες, αποβιβάστηκε κατά τρόπο πομπώδες και θεατρinίστικο. Με την κάλυψη πάνοπλων Πολεμικών Πλοίων. Στο Δημαρχιακό Μέγαρο ανύψωσαν τη δική τους Σημαία. Την τρίχρωμη. Αλλά αυτό το καινούργιο σκηνικό για τον Τόπο, συνιστά μια άλλη ιστορία.

-Η οδός Ερμού της Ερμούπολης. Κατοχή. Η Ιταλική σημαία κυματίζει στο Δημαρχείο της Πόλης.

(Η φωτ. ανήκει στην τοπική εφημερίδα « Κοινή Γνώμη» και κατά παραχώρηση δημοσιεύθηκε στο Βιβλίο του γράφοντος «Η ΣΥΡΟΣ ΚΑΤΑ ΤΟ Β ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΠΟΛΕΜΟ».

-Σμήνος Γερμανικών βομβαρδιστικών αεροπλάνων. Του Τύπου που βομβάρδισε την Ερμούπολη, προ της καταλήψεώς της υπό των Γερμανικών Στρατευμάτων.

(Η φωτ. ανήκει στον γράφοντα)

ΠΑΡΑΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Διήγημα της Μαίρης Καραμήτσου

Από τα είκοσι σχεδόν που άρχισα να εργάζομαι, έχω λεφτά στα χέρια μου. Τα χρήματα μου έδιναν πάντα τη δυνατότητα να καλύπτω τις απαραίτητες ανάγκες μου και να εκπληρώνω επιθυμίες μου πολλές. Δε φανταζόμουν όμως ποτέ, πως το χρήμα αυτό και η διαχείρισή του θα με διασκέδαζε κάποτε πάρα πολύ.

Το πορτοφόλι μου είναι σχεδόν πάντα ισχνό, γιατί, με πολλή αγάπη και αίσθημα ευθύνης αποθέτω στο βωμό της οικογένειας το μερίδιο του λέοντος. Τα δίνω στον άντρα μου για τις διάφορες πληρωμές που κάνει.

Κάποτε ήρθε και τ' άλλο πορτοφόλι από τις άλλες μου εισπράξεις. Απίστευτο αλλά αληθινό! Εισπράξεις από τα προϊόντα της λογοτεχνικής μου δραστηριότητας. Το πρώτο βιβλίο από τη χαρά της δημιουργίας, το βιβλίο που βγήκε με κόπους κι ελπίδες μακρόχρονες και τυπώθηκε με αιματηρές οικονομίες, άρχισε να πουλιέται σιγά σιγά... Κι ένιωσα τόσο αλλιώτικο, τόσο ζεστό αυτό το χρήμα, ένα κομμάτι ήταν θαρρείς του εαυτού μου, το ίδιο μου το αίμα. «Τα κέρδη», λέω στον άντρα μου, «δε θα πάνε πουθενά αλλού, θα βγάλουν το επόμενο βιβλίο...». «Για ποια κέρδη μιλάς; Το κόστος της έκδοσης το αφαίρεσες από τα έσοδα; Τα έξοδα της γραφομηχανής που διορθώσαμε, τα υπολόγισες;» Δίκιο είχε. Πού να ήξερε όμως το αληθινό κόστος, τα ξενύχτια, τα πικρά καταπότια... όταν ο κρότος της γραφομηχανής μου δεν άφηνε τους άλλους να απολαύσουν την «Τόλμη και Γοητεία» κι ανέβαζαν τον ήχο της τηλεόρασης και, μένα, από το πανδαιμόνιο με προστάτευε μόνο ο κρυφός μου πόθος να φτάσω στην Ιθάκη μου... κι όταν άκουα για το «αριστούργημα που γράφει πάλι η μαμά...» ή το αχτύπητο: «τα συγγραφικά της δικαιώματα σε ποιον θα τα αφήσει;»

Αμέσως μετά την έκδοση πήγα το «αριστούργημα» στις εφημερίδες και πιο ύστερα περίμενα με κρυφή αγωνία αυτό το άρθρο της κριτικής για να πω στον εαυτό μου ότι δεν κουράστηκε άδικα, να μάθουν οι άλλοι πως με έκριναν άδικα... Ώσπου ήρθε μια μέρα ένα τοσοδούλι άρθρο ζουμερό που το έκοψα προσεχτικά και το κράτησα στα χέρια με συγκίνηση.

«Μα δε λέει τίποτε σχεδόν αυτό!»

«Πώς δε λέει! Να ξέρατε πόσοι εκδότες περιμένουν κάτι σαν κι αυτό και πόσοι πληρώνουν πολλά για κάτι σαν κι αυτό που ήρθε σε μένα από τον ουρανό».

Πριν μείνω μοναχή μου λοιπόν με την Ιθάκη, γύρισα βιβλιοπωλεία, κομμωτήρια... Στα κομμωτήρια –έπρεπε να αλλάζω συχνά- χάριζα ένα και περίμενα να πουληθούν στην καλύτερη περίπτωση δέκα. Έπρεπε, γι αυτό, να πηγαίνω τακτικά, οπότε αναρωτιέται κανείς τι κέρδιζα τότε! Τι κέρδιζα; Τα χρήματα της μιζαν-πλι έβγαιναν από άλλο πορτοφόλι... Μια και μιλήσαμε για κόστος, δεν ξέρει κανείς τα ψεύτικα χαμόγελα κι οι αληθινοί καημοί πόσο κοστίζουν, αν δεν τα ζήσει...

Στα βιβλιοπωλεία –με τιμολόγιο και ΦΠΑ- πουλιόνταν τα πιο λίγα. Φορτώνεσαι τριάντα βιβλία –πιο πολλά δε σηκώνει ούτε άνθρωπος-, παίρνεις το λεωφορείο και τραβάς για τα βιβλιοπωλεία με ευδιαθεσία και χαμόγελο κατευθυνόμενο. Πάει κι αυτά με το νόμο προσφοράς και ζήτησης. Όσο πιο μικρή η ζήτηση, τόσο πιο πολύ χαμόγελο. Γυρίζεις στο σπίτι έχοντας πουλήσει τέσσερα αντίτυπα και έχοντας αφήσει παρακαταθήκη τα είκοσι έξι. Η παρακαταθήκη έχει το

μεγάλο καλό να σε ξελαφρώνει από το φορτίο και στο σπίτι να νομίζουν όλοι ότι τα βιβλία έχουν πουληθεί. Μακριά νυχτωμένοι όλοι από το αληθινό κόστος... Και όμως πουλήθηκαν πολλά βιβλία και το πορτοφόλι αυτό, το δεύτερο, εκτιμήθηκε πολύ από το περιβάλλον μου έτσι που να μη το θίγει κανείς, σαν το ιερό τέρας. Το ονόμασα «ταμείο βιβλιοποιίας» κι έκανα παράρτημα στο Ταμειυτήριο.

Το τρίτο πορτοφόλι δεν ήταν ακριβώς δικό μου. Κάποτε έγινε αναγκαίο να παίρνω τη σύνταξη της μητέρας μου, να φυλάω και να διαχειρίζομαι τα χρήματά της. Ιερά έγιναν για μένα κι αυτά τα χρήματα της εμπιστοσύνης. Ανέλαβα αυτό το ιερό καθήκον χωρίς να εκμεταλλεύομαι την αδυναμία της μητέρας μου εις βάρος της. Η τιμιότητα είναι προέκταση της αρετής της αγάπης...

Η λειτουργία των τριών πορτοφολιών μου έφερνε δυσκολίες στην αγορά. Άλλο πορτοφόλι άνοιγε στο φαρμακείο, άλλο στη λαϊκή αγορά. Αν δε γινόταν έτσι, υπήρχε φόβος να ξεχαστεί μια πληρωμή εις βάρος κάποιου από τα άλλα δύο πορτοφόλια. Θυμήθηκα όμως ότι το χρήμα εξυπηρετεί μια οικονομία μόνο όταν κυκλοφορεί. Π. χ. όταν έδωσε η μητέρα μου την άδεια να χτίσουμε ένα δωμάτιο για να μένει κοντά μας, σταμάτησε τις πιστώσεις στο παρά πέντε. «Δε θέλω πάτωμα», είπε. Εγώ όμως δεν μπορούσα να βλέπω το δωμάτιο της μητέρας μου χωρίς πάτωμα. Τότε, το ταμείο βιβλιοποιίας έσωσε την κατάσταση. Χρηματοδότησε το ταμείο της μητέρας μου με ένα σοβαρό ποσό με σκοπό το δανεισμό και με όλη την καρδιά του. Θα το έπαιρνε πίσω όταν θα είχε εκείνο ανάγκη. Κάποιος εκδότης μπορεί να αναλάμβανε κιόλας την έκδοση του επόμενου «αριστουργήματος», άσε πια αν γινόταν και μπεστ-σέλερ! Εγώ, εκπρόσωπος και των τριών ταμείων, έβλεπα στο δανεισμό το ηθικό χρέος του αδελφού προς τον αδελφό.

Άλλοτε πάλι, το οικογενειακό πορτοφόλι –αυτό κι αν ήταν που άδειαζε γρήγορα- δεν μπορούσε να ανταποκριθεί στην ψυχική μου ανάγκη να κάνω ένα έκτακτο, τρελό δώρο στον εαυτό μου ή κάτι άλλο για κοινωνικό σκοπό. Υπήρχε βέβαια η κάσα του νοικοκύρη αλλά αυτή δεν ήθελα να τη θίξω, ιδιαίτερα επειδή η δαπάνη ήταν τρελή. Τότε με έσωζε η παραοικονομία, δηλαδή έτρεχαν ταχύτατα τα άλλα δύο πορτοφόλια να ενισχύσουν τον αδελφό που βρέθηκε σε δύσκολη θέση... Τελικά δεν έμπαινε τίποτε στο μυαλό μου που δεν μπορούσα να πραγματοποιήσω. Ήθελα ρούχα, διακοσμητικό αντικείμενο; Θα το έπαιρνα! Με αυτόν τον τρόπο με είχε σώσει κι εκείνο το «αριστούργημα», όνομα και πράγμα...

Γενικά το χρήμα, ξεπλυμένο ή μη, είχε μπει σ' ένα κλειστό κύκλωμα κυκλοφορίας που έφερε αναθέρμανση στην αγορά με τα τελευταία οικονομικά μέτρα. Ενδεχόμενο ήταν κιόλας, αν ήταν ακριβό το πράγμα, να γίνει η αποπληρωμή σε δόσεις. Το κλειδί ήταν η «έξωθεν καλή μαρτυρία» και κάποιο κεφάλαιο σε άλλο διαθέσιμο λογαριασμό, αποθεματικό ας πούμε. Κι οι Τράπεζες δεν κάνουν τίποτε άλλο από το να δανείζουν η μια την άλλη κι όταν δεν επαρκούν, να καταφεύγουν στα αποθεματικά άλλων Ταμείων ή στο ΔΝΤ. Είναι γνωστό και ότι τα εισοδήματα της παραοικονομίας διοχετεύονται στην υπερκατανάλωση. Το διαπίστωσα με μια ευκαιρία. Εκείνο το Δεκέμβρη μου άνοιξε η όρεξη να αποκτήσω ένα καινούριο χαλί. Ρώτησα τη μητέρα μου πόσα χρήματα διέθετε για τα γενέθλιά μου. Μου είπε ένα ποσό που δε μου έφτανε. Ούτε στενοχωρήθηκα, ούτε παρακάλεσα ούτε υπεξαίρεσα. Κατέφυγα στην παραοικονομία. Πήρα το υπόλοιπο ποσό από το ταμείο του βιβλίου, φρόντισα μόνο να πιστωθεί αυτό μόλις θα μπορούσε. Αν με ρωτούσε

κάποιος «πού το κονόμησες το χαλί;», θα του έλεγα «ήθελε να μου κάνει δώρο η μητέρα μου και...» ... και θα καταλάβαινε εκείνος! Η μητέρα μου πάλι δε με ρώτησε τίποτε. Είπε: «Μπράβο, ωραίο χαλί! Με γεια!». Όταν υπάρχει καλό όνομα στην αγορά κι ένα δεύτερο πορτοφόλι, όλα μπορούν να γίνουν με την Τραπεζική συλλογιστική. Τελικά, κρίνοντας λογικά, δε μου άξιζε το χαλί; Τόσα χρόνια δούλεψα σκληρά. Όμως η δουλειά γινόταν πιο διασκεδαστική, γι αυτό και την προτιμούσα έτσι.

Περιπτώ να πω ότι από το δεύτερο πορτοφόλι τυπώθηκαν καινούρια «αριστουργήματα». Εκδόθηκαν όμως κι άλλα με έξοδα του εκδότη. Δικαιώθηκε και ο κοινωνικός σκοπός με το πάτωμα της μητέρας μου...

Τώρα, ούτε η μητέρα μου υπάρχει ούτε βιβλία πουλάω πια. Παραδέρνω μέσα στην κρίση της αγοράς και την ανασφάλεια των μικρομεσαίων...

ΤΑ ΓΕΝΕΘΛΙΑ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ ΜΑΣ

Αυτό το Μάιο συμπληρώθηκαν είκοσι χρόνια, όταν το 1996 επί προεδρίας του αείμνηστου Κώστα Καμπάνη, ο πρώην Αντιπρόεδρος και Ταμίας του Συνδέσμου μας Φίλτατος Γεράσιμος Βραχωρίτης, είχε την έμπνευση και υλοποίησε την έκδοση του «Ενημερωτικού Πληροφοριακού Δελτίου» ..το εφημεριδάκι όπως το αποκαλούσαμε όλοι.

Από τότε, επί σειρά ετών, με πολύ κόπο και αμέριστο ενδιαφέρον ο Γεράσιμος πρωτοστάτησε στην έκδοση του, με τις διάφορες μορφές που πήρε κατά καιρούς και τον Ευχαριστούμε Πολύ για αυτή την προσφορά του.

Μετέπειτα την έκδοση και εκτύπωση των Περιοδικών ανέλαβε και συνέχισε με πολύ κόπο και αμέριστο ενδιαφέρον το μέλος μας Κυρία Βάλια Μιχαήλ.

Τώρα συνεχίζουμε με την Ηλεκτρονική και Έντυπη μορφή του Περιοδικού και προσπαθούμε όπως πάντα για το καλύτερο.

Με την ευκαιρία αυτή να σας πληροφορήσουμε ότι δημιουργήσαμε ένα Ψηφιακό Αρχείο που περιέχει όλα τα Δελτία αυτά (..εφημεριδάκια), το οποίο αρχείο ανεβάσαμε στην Ιστοσελίδα μας, όπως έχουμε κάνει και για τα μετέπειτα Περιοδικά μας, απ' όπου θα είναι προσιτό να το διαβάζουν όλοι.

Πρωτιές της Ερμούπολης Α΄ Μέρος

από τον κ. Χρήστο Θανόπουλο

Η Σύρος το μικρό νησί, με πληθυσμό μόλις 4.000-5000 ψυχές προεπαναστατικά, μέσα από μια δύσκολα επαναλήψιμη ιστορική συγκυρία και ιδιοτυπία (γαλλική προστασία, ουδετερότητα, συρροή προσφύγων), αναδείχτηκε στο **κύριο εμπορικό και ναυτικό κέντρο** του πρώιμου ελληνικού κράτους. Για 35 χρόνια (1825-1860) η Ερμούπολη ήταν το **πρώτο** με διαφορά **λιμάνι** και για όλο τον 19ο αιώνα, παρέμεινε **μία από τις μεγαλύτερες ελληνικές πόλεις**. Οι εξαθλιωμένοι πρόσφυγες, Κυδωνιάτες, Χιώτες, Ψαριανοί, Κασιώτες που συρρέουν τα πρώτα επαναστατικά χρόνια, φέρνουν μαζί τους το όραμα μιας νέας κοινωνίας. Η Αντιβασιλεία του Όθωνα (1833) διαίρεσε το νεοσύστατο ελληνικό κράτος σε νομούς και όρισε την Ερμούπολη πρωτεύουσα του νομού Κυκλάδων, δίνοντας της εξ αρχής ξεχωριστή θέση στην ελληνική επικράτεια.

Στα χρόνια της ακμής αλλά και αργότερα, κατείχε πολλές πρωτιές, τις οποίες θα σταχυολογήσουμε ενδεικτικά.

ΛΙΜΑΝΙ-ΕΜΠΟΡΙΟ

Το 1834 χτίζονται οι πρώτες στον ελληνικό χώρο **δημόσιες Αποθήκες Διαμετακομιστικού Εμπορίου** με κρατική δαπάνη. Η Ερμούπολη στη μέση του Αιγαίου πελάγους αποτελεί τη γέφυρα που συνδέει την Ελλάδα με τα μεγάλα εμπορικά κέντρα Ευρώπης και Ανατολής, μια και το εμπόριο και οι επικοινωνίες στο πρώτο μισό του 19ου αιώνα διεξάγονται κυρίως μέσω θαλάσσης. Το εμπορικό της δίκτυο απλωνόταν από το Λίβερπουλ, τη Μασσαλία, Λιβόρνο, Μάλτα και Τεργέστη, μέχρι την Οδησό, την Κωνσταντινούπολη, τη Σμύρνη και την Αλεξάνδρεια. Η Σύρος κατάφερε να γίνει η «κεντρική αγορά», το αδιαφιλονίκητο κέντρο διαμετακομιστικού εμπορίου, με το μεγαλύτερο και πληρέστερο ελληνικό λιμάνι του 19ου αιώνα, άξιος συναγωνιστής των ευρωπαϊκών λιμανιών.

Το 1842 η Ερμούπολη θα αποκτήσει **το μεγαλύτερο** στην Ελλάδα **Λοιμοκαθαρτήριο** με κυβερνητική εντολή και δαπάνη. Με σχέδια αρχικά του Γερμανού αρχιτέκτονα Erlacher και τελικά του Γερμανού λοχαγού του μηχανικού Weiler, αποτελεί ένα μοναδικό αρχιτεκτονικό μνημείο για την Ελλάδα αν και παραμένει σήμερα αναξιοποίητο, ερειπωμένο και λεηλατημένο.

Το 1858 τίθεται σε λειτουργία η **τηλεγραφική επικοινωνία** στην Ελλάδα. Η Societé du Telegraphe Electrique Sous-marin ιδρύει τον **πρώτο ελληνικό τηλεγραφικό σταθμό στην Ερμούπολη**. Η Σύρος συνδέθηκε τηλεγραφικά αρχικά με τον Πειραιά (1859), με το πρώτο καλώδιο που ποντίστηκε στα ελληνικά νησιά και έπειτα με Χίο και Κωνσταντινούπολη. Η αγγλική εταιρεία Eastern Telegraph Co. Ltd ανέλαβε την εκμετάλλευση του δικτύου το 1878 και μετέτρεψε την εγκατάσταση σε κεντρικό σταθμό τηλεγραφίας της ανατολικής Μεσογείου, απασχολώντας πάνω από 100 άτομα (κτίριο σημερινής Σχολής Εμπορικού Ναυτικού, στα «Κύματα» και παραθαλάσσιο διώροφο κτίριο Λοιμοκαθαρτηρίου).

Ο **πέτρινος φάρος** στο Γαϊδουρονήσι (1834) είναι **ο πιο παλιός και ψηλός φάρος** του ελληνικού φαρικού συστήματος και **ο πρώτος φάρος με περιστρεφόμενο μηχανισμό στο Αιγαίο**. Ο μνημειώδης χαρακτήρας του, ύψους 29,5 μέτρων, με ισόγειο φαρόσπιτο, δεν δικαιολογείται από τη λειτουργία του, αφού δεν είναι σε ακρωτήριο, αλλά συνδέεται με την πρώτη περιοδεία του Όθωνα στα νησιά του Αιγαίου (1833) και την επιθυμία των Ερμούπολιτών να τονίσουν τη σημασία του λιμανιού και να κατοχυρώσουν τη θέση του στο εθνικό πλαίσιο.

Η δημιουργία του **μόλου** (1842) με σχέδια των Erlacher και Weiler, αποτελεί ένα από τα **πρώτα λιμενικά έργα στην Ελλάδα**. Το 1844 θα ψηφιστεί νόμος για **επιβολή φόρου** στα καταπλέοντα το λιμάνι πλοία **προς κατασκευήν προκυμαίας**. Τα λιμενικά έργα θα συνεχιστούν στο Νησάκι (1861) και αργότερα (1873), με την επίβλεψη του Γάλλου μηχανικού Pascal (διευθυντή λιμενικών έργων στη Μασσαλία) και το 1881 με δάνειο του Σκουλούδη προς το δήμο Ερμούπολης. Κρίθηκε αναγκαία η δημιουργία «Πακτωτηρίου», όπου καθάριζαν τα ύφαλα των πλοίων (η τελική του θέση ήταν στο σημερινό Νεώριο). Η «Βυθοκόρος» καθάριζε το βυθό του λιμανιού και «η λέμβος του ακταιωρού» παρακολουθούσε τα παράλια για την ασφάλεια του λιμανιού.

Η συμβολή του Erlacher στην Ερμούπολη ήταν αποφασιστικής σημασίας. Πάνω σε σχέδια του κατασκευάστηκαν ο μόλος, ο φάρος, οι Αποθήκες Διαμετακομίσεως, το Γυμνάσιο, το Λοιμοκαθακτήριο (αρχικά σχέδια). Δικαιολογημένη είναι η κρίση του Γερμανού περιηγητή Gottfried Heinrich von Schumbert (1837), ότι «η Ερμούπολη είναι σαν ένα μικρό κομμάτι του Μονάχου».

Μετά την ίδρυση του ελληνικού κράτους, τα δύο τρίτα των ελληνικών εισαγωγών περνούσαν από το τελωνείο Ερμούπολης. Στις εξαγωγές η συμμετοχή της Ερμούπολης ήταν συγκριτικά χαμηλότερη (πρωτοστατούσε το λιμάνι της Πάτρας με εξαγωγές σταφίδας). Το 1827 καθιερώνεται **μικρός φόρος στα εμπορεύματα** που εισάγονταν και εξάγονταν από το Τελωνείο Σύρου, **υπέρ των θρησκευτικών, εκπαιδευτικών και φιланθρωπικών καταστημάτων**. Από το 1830 κάνουν τακτικές εμφανίσεις στο λιμάνι της Ερμούπολης τα ατμόπλοια του αυστριακού Λόουδ και τα γαλλικά Messageries.

Τον Απρίλιο του 1827 Χιώτες, ιδρύουν στην Ερμούπολη το **πρώτο ασφαλιστικό κατάστημα** («Ελληνικόν Ασφαλιστικόν Κατάστημα»), ως απόρροια της αυξημένης εμπορικής κίνησης. Ιδρύθηκαν συνολικά 23 ασφαλιστικά καταστήματα («Ασφαλιστική Εταιρεία ο Φοίνιξ» κ.α.) και 10 πρακτορεία ευρωπαϊκών εταιρειών ("Maritime Sécurité" κ. α.). Το 1836 ιδρύονται ταυτόχρονα σε Ερμούπολη, Πάτρα και Ναύπλιο, τα **πρώτα εμπορικά επιμελητήρια**.

Η ταχεία διεύρυνση των δυτικών οικονομιών στις ανατολικές αγορές παρείχε σημαντικά πλεονεκτήματα στο συριανό εμπόριο και στους κατοίκους της Σύρου υψηλά κέρδη. Το 1829 επί Καποδίστρια η Σύρος συμμετείχε με δύο πληρεξούσιους στην Εθνοσυνέλευση του Άργους και απαίτησε να γίνουν τέσσερεις, λόγω της αυξανόμενης σημασίας της στον αγώνα και το διεθνές εμπόριο. Με την ενεργή συμμετοχή περίπου 2.000 Ερμούπολιτών, στη δημιουργία ενός μοναδικού

οικονομικού πλανήτη, στο νεοσύστατο ελληνικό κράτος, θα αποτελέσουν σήμερα αντικείμενο μελέτης της επιχειρηματικότητας και της επιχειρηματικής κουλτούρας στο ελληνικό κράτος.

ΝΑΥΤΙΛΙΑ- ΝΑΥΠΗΓΕΙΑ

Τα ελληνικά φορτηγά πλοία ειδικεύονταν στη μεταφορά σιτηρών από τη Μαύρη Θάλασσα στα δυτικά λιμάνια. Το 1855 καταγράφονται στο νηολόγιο της Ερμούπολης 635 πλοία, μεγάλα ιστιοφόρα, **το 41% του συνόλου του υπό ελληνική σημαία εμπορικού στόλου**. Μετά μια δύσκολη δεκαετία προσαρμογής του λιμανιού και των επιχειρηματιών στα νέα δεδομένα των ατμόπλοιων, άρχισαν οι τελευταίοι να επενδύουν στο κτίσιμο ατμόπλοιων σε αγγλικά ναυπηγεία. Το 1856 ιδρύεται η «**Ελληνική Ατμοπλοΐα**», η πρώτη **ελληνική ατμοπλοϊκή εταιρεία** θαλάσσιας συγκοινωνίας, με πρωτοβουλία της Εθνικής Τράπεζας και συμμετοχή δημοσίου-ιδιωτών (κεφαλαιούχων από Ελλάδα και παροικίες εξωτερικού). Η εταιρεία έχει έδρα την Ερμούπολη και εκτελεί δρομολόγια εντός Ελλάδος (σε παράλια και νησιά) και στο εξωτερικό. Την διαδέχθηκε η βραχύβια «Νέα Ελληνική Ατμοπλοΐα» (1893-1905). Το 1914 το 9% των ελληνικών ατμόπλοιων ήταν ιδιοκτησία συριανών εφοπλιστών με αντίστοιχη αναλογία Συριανών ναυτικών στα πληρώματα.

Στους Χιώτες ναυπηγούς κυρίως, αλλά και σε τεχνίτες από Ύδρα, Σπέτσες και Ψαρά, οφείλει η Ερμούπολη τη μεγάλη άνθηση των ναυπηγείων, ειδικά στο πρώτο μισό του 19ου αιώνα, όταν κυριαρχούσε ο συριανός τύπος πλοίου. Ο Παντολέων Μάσχας αγωνιστής και κατασκευαστής πυρπολικών του Κανάρη, το 1828 έφθασε στη Σύρο, ήταν ο πρώτος που κατασκεύασε πλοία σύμφωνα με σχέδιο και από το 1842 είχε δικό του ναυπηγείο με 400 εργάτες. Ο Όθωνας τον αναγνώρισε ως «πατέρα της ελληνικής ναυτιλίας». Άλλοι περίφημοι ναυπηγοί ήταν οι Χιώτες Νικόλαος Παγίδα, Σταμάτης Κουφοδάκης (είχε υπηρετήσει στον τουρκικό Ναύσταθμο Κωνσταντινουπόλεως), ο Γ. Γλυνός, κ.α. **Τα ναυπηγεία της Ερμούπολης** απλωμένα σε όλη την παραλία του λιμανιού, **κατασκεύασαν τα οχτώ δέκατα των ελληνικών ιστιοφόρων**, με ρυθμό περίπου 100 πλοίων το χρόνο. **Η πρώτη ξύλινη αναβάθρα** για ανέλκυση πλοίων κατασκευάστηκε από τον Παγίδα (1857), το ναυπηγείο του οποίου κατασκεύασε το «Ασπίς» **το πρώτο ελληνικό ατμόπλοιο**, που βγήκε από ιδιωτικό ναυπηγείο, ξύλινο, τροχήλατο, τρίστιο, 190 τόνων. Ο Γάλλος συγγραφέας Αλέξανδρος Δουμάς ο πατέρας, παράγγειλε στον Παγίδα (1859) τη γολέτα "Monte Cristo".

Το 1861 ιδρύεται ατμοκίνητο σιδηρουργείο, ως επισκευαστική μονάδα των ατμόπλοιων της «Ελληνικής Ατμοπλοΐας» και γρήγορα εξελίχθηκε σε εργοστάσιο σιδηρουργίας, το περίφημο «Νεώριον και Μηχανουργεία Σύρου». Αναλάμβανε την επισκευή πλοίων, αλλά και την κατασκευή καινούργιων. Το 1866 ιδρύθηκε δημοτικό Ναυπηγείο («Εταιρεία του Ναυπηγείου Ερμουπόλεως») έργο συνεταιρισμού (μετοχική εταιρεία). Τη δεύτερη ξύλινη αναβάθρα ανέλκυσης πλοίων του Νεωρίου κατασκεύασε η γαλλική "Compagnie des Forges" (1883-1885) και το 1955 έφθασε μπροστά στο Νεώριο σιδερένια πλωτή δεξαμενή, μέρος των

γερμανικών επανορθώσεων, ενώ το 1970-1973 παρελήφθησαν οι δύο πλωτές δεξαμενές που υπάρχουν έως σήμερα. Στον ταρσανά, δίπλα στο παλιό εργοστάσιο αφαλάτωσης, συνεχίζουν σήμερα την παραδοσιακή τέχνη της ξυλοναυπηγικής οι αδελφοί Μαυρίκοι.

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ

Ανάλογη είναι η βιομηχανική ανάπτυξη στην Ερμούπολη. Η πρώτη βιομηχανία που ακμάζει στη Σύρο είναι η κατεργασία δερμάτων, που ξεκινά από το 1828 με τους Π. Καλουτά και Ε. Σαλούστρο . Το 1876 τα έξι από τα επτά μεγάλα ελληνικά βυρσοδεψία εντοπίζονται στην Ερμούπολη. Είναι μεγάλες οι εξαγωγές των συριανών σολοδερμάτων, τα οποία είναι γνωστά ως τα **καλύτερα της Ανατολής**. Η επεξεργασία σιδήρου εκτοξεύεται με την ίδρυση του εργοστασίου της «Ελληνικής Ατμοπλοΐας», η οποία συντελεί στην κατασκευή μηχανών, λεβήτων, πυροβόλων, καπνοδόχων, κ.α. Συνυπάρχουν άλλα μικρότερα εργοστάσια. Άλλοι σημαντικοί κλάδοι είναι η αλευροβιομηχανία (Χρυσού, Βέλτσου, Μπούμπουλη, Βαφιαδάκη, κ.α.), μακαρονοποιία (Αδελφών Βρατσάνου, Ασημομύτη), βαμβαουργία (λόγω των περίφημων πλεκτηρίων - υφαντηρίων των Λαδόπουλου, Βελισσαρόπουλου, Καρέλα, Φουστάνου, κ.α., η Ερμούπολη ονομάζεται Manchester της Ελλάδας), σαπωνοποιία, βιομηχανίες πυρείων, πίων, ποτών, κρασιών, σχοινίων, πήλινων σκευών, πιάτων, κτενών, φουλαριών, κ.α. Πολλά προϊόντα της Ερμούπολης είχαν τιμηθεί στην έκθεση των «Ολυμπίων», που γινόταν από το 1858 κάθε τέσσερα χρόνια στην Αθήνα, αλλά και σε διεθνείς εκθέσεις, όπως του Λονδίνου (1851).

Τα συριανά λουκούμια είναι από τα καλύτερα της Ελλάδος και έχουν αποσπάσει διεθνείς διακρίσεις. Ήταν γλύκισμα της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας (λουκούμ αραβική λέξη), την τεχνική παρασκευής του οποίου εισήγαγαν στην Ερμούπολη Χιώτες «ζαχαροποιοί» (Σταματελάκης, Αδελφοί Δαπόλα, Κουντούρης, Πάσσαρης, κ.α.) Η ζαχαροπλαστική της Ερμούπολης θεωρείται και σήμερα από τις καλύτερες της Ελλάδος.

Πολλές συριανές βιομηχανίες έκλεισαν με την έκρηξη του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, αφού είχε ήδη προηγηθεί μακρά πτωτική πορεία, μετά την άνθιση του Πειραιά και των άλλων βιομηχανικών κέντρων της Ελλάδος.

Το **πρώτο παγκοσμίως σύγχρονο ηλεκτρικό αυτοκίνητο σε γραμμή παραγωγής** ENFIELD 8000 κατασκευάστηκε στην Ερμούπολη (1973), στο εργοστάσιο Βελισσαρόπουλου, που είχε εν τω μεταξύ περιέλθει στην ιδιοκτησία του Νεωρίου και σήμερα στεγάζει το super-market του Νεωρίου. Ο Ανδριώτης εφοπλιστής Γιάννης Γουλανδρής, ιδιοκτήτης του Νεωρίου τη δεκαετία του 70, δημιούργησε την εταιρεία Enfield Automotive στην Αγγλία και κέρδισε τον διαγωνισμό παραγωγής ηλεκτρικού αυτοκινήτου του Βρετανικού Συμβουλίου Ηλεκτρικής Ενέργειας, σαν αντίδραση στην πετρελαϊκή κρίση. Το όχημα σχεδιάστηκε από τον Κωνσταντίνο Αδρακτά και μεταφέρθηκε η παραγωγή από την Αγγλία στη Σύρο, όπου και παρήχθησαν 123 αυτοκίνητα συνολικά. Το όχημα είχε 2,7 μέτρα μήκος, ιπποδύναμη 8,2 ίππων, τελική ταχύτητα 80 χιλιομέτρων την ώρα

και αυτονομία 80 χιλιομέτρων. Το πρωτοποριακό εγχείρημα κόλλησε στην ελληνική γραφειοκρατία και αργότερα εγκαταλείφθηκε.

Το τελευταίο κλωστοϋφαντουργείο της Πειραιϊκής- Πατραϊκής έκλεισε το 1992 και το πλεκτήριο Τερλάνα που το διαδέχτηκε επέζησε για 20 χρόνια ακόμη.

Το 1879 γίνεται η **πρώτη οργανωμένη απεργία** στον ελλαδικό χώρο με τη συμμετοχή 400 εργατών από τα ναυπηγεία και τα βυρσοδεψεία.

Τα καταστήματα της Ερμούπολης συναγωνίζονταν τα ευρωπαϊκά σε πολυτέλεια, εισάγοντας εμπορεύματα από Ευρώπη, Ιαπωνία, Η.Π.Α., με είδη ένδυσης, υπόδησης, διατροφής, τσιγάρων, κ.α.

ΔΗΜΑΡΧΟΙ

Είναι η μοναδική ελληνική πόλη, όπου γίνεται άριστη διαχείριση των εισπραττόμενων φόρων και είναι καθοριστική η συμβολή, τόσο των αρχών, όσο και των πολιτών, σε κοινωνικά έργα που αναβαθμίζουν την Ερμούπολη. Οι δήμαρχοι, οι περισσότεροι πετυχημένοι έμποροι, συναγωνίζονται ποιος θα εξωραΐσει την πόλη με τα περισσότερα δημοτικά έργα, προσφέροντας κάποιοι ακόμη και την αμοιβή τους. Δήμαρχοι όπως οι Πρασσάκης, Ράλλης, Τσιροπινάς, Πετρίτζης κ.α. είχαν μοναδικό σκοπό την προκοπή του τόπου. Κορυφαίος υπήρξε ο Δήμαρχος Δημήτριος Βαφειάδης (1804-1898), αυτοδημιούργητος έμπορος, βιομήχανος, πλοιοκτήτης, τραπεζίτης, έξι φορές δήμαρχος Ερμούπολης. Είναι ο δήμαρχος των μεγάλων έργων με κυριότερα την ανέγερση του δημαρχείου, την αναθεώρηση του σχεδίου πόλεως και την ανέγερση Μνημείου Εθνικής Παλιγγενεσίας (πλατεία Αγ. Νικολάου), του **πρώτου ανάλογου μνημείου στον ελληνικό χώρο** (1888). Χρηματοδότησε αλλά και συμμετείχε σε εκστρατεία για την απελευθέρωση της Χίου (1827) και με δάνειο ένα εκατομμύριο δραχμές χρηματοδότησε την Κρητική Επανάσταση του 1866. Αγόραζε πτωχευμένα εργοστάσια σε πλειστηριασμούς, τα νοίκιαζε σε νέους επιχειρηματίες στους οποίους παρείχε δάνεια για να τα ανασυγκροτήσουν.

Στο επόμενο η συνέχεια..

Ευρωπαϊκή Πολιτική Επικοινωνία και Διαδίκτυο

Από την Αγγελική – Φλώρα Θανοπούλου

Πιστεύω ότι ο σύγχρονος άνθρωπος βρίσκεται σε μια νοηματική σύγχυση όσον αφορά τις έννοιες πληροφόρηση και επικοινωνία. Και για να το ξεκαθαρίσουμε η πληροφόρηση δεν ταυτίζεται με την επικοινωνία. Έχουμε την ψευδαίσθηση ότι είμαστε ένα κομμάτι της παγκόσμιας επικοινωνίας, όμως αυτό που πραγματικά συμβαίνει είναι ότι είμαστε πνιγμένοι στην πλημμύρα πληροφοριών που

δεχόμαστε καθημερινά. Η επικοινωνία, λοιπόν, σύμφωνα με την ψυχολογία και σε αντιδιαστολή με την πληροφόρηση, ορίζεται ως μια περίπλοκη διαδικασία. Ειδικότερα, η επικοινωνία ορίζεται ως η ανταλλαγή μηνυμάτων ή ακόμα καλύτερα ως « μια διεργασία στη διάρκεια της οποίας μεταδίδονται σημασίες μεταξύ προσώπων ή ομάδων» (*Maisonneuve, 1977/2001, σελ. 163*). Η μετάδοση αυτή λαμβάνει χώρα σε ένα περιβάλλον, απαιτεί ένα μέσον, έχει συνειδητές ή μη αφορμές, λειτουργίες και επιδιώξεις, καθώς επίσης και κάποιες ηθελημένες ή μη συνέπειες.

Πηγαίνοντας ένα βήμα παραπέρα, η έννοια επικοινωνία συνοδευόμενη από τον επιθετικό προσδιορισμό «πολιτική» αναφέρεται σε ένα επιστημονικό πεδίο με έντονο εσωτερικό κατακερματισμό. Το τελευταίο οδηγεί στη δυσκολία εύρεσης ενός κοινώς αποδεκτού ορισμού τόσο της έννοιας πολιτικής, όσο και της έννοιας επικοινωνίας. Εδώ παραθέτω τον ορισμό της πολιτικής επικοινωνίας όπως αναφέρεται στο βιβλίο *Πολιτική Επικοινωνία: Διακινδύνευση, Δημοσιότητα, Διαδίκτυο* του Νίκου Δεμερτζή. Έτσι, η πολιτική επικοινωνία είναι η ηθελημένη και αθέλητη μεταβίβαση και παραγωγή μηνυμάτων, λεκτικής και εξωλεκτικής φύσεως, που αναφέρονται στην άσκηση πολιτικής εξουσίας από, μεταξύ και εντός των θεσμών του πολιτικού συστήματος, τα οποία επηρεάζουν τις ατομικές πολιτικές γνώμες, στάσεις και συμπεριφορές σε τοπική, εθνική και διεθνή κλίμακα.

Εύλογα ανακύπτει ότι δεν υφίσταται δημοκρατία, χωρίς την πολιτική επικοινωνία. Μάλιστα, η ιδέα της Ευρώπης ενσαρκώνει το πιο μεγάλο σχέδιο επικοινωνίας μεταξύ των κρατών-μελών της. Και προκειμένου να αποφευχθεί οποιαδήποτε πολεμική σύρραξη σε ευρωπαϊκό πλαίσιο, η διαπραγμάτευση είναι η χρυσή λύση της πολιτικής επικοινωνίας. Παρατηρώντας, όμως τα τελευταία τεκταινόμενα, μάλλον θα ισχυριζόμασταν ότι η πολιτική επικοινωνία απουσιάζει κυρίως από την πολιτική των ιδρυτικών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, γεγονός που έχει επιφέρει τριγμούς στα θεμέλια της. Παράδειγμα αποτελεί η πολιτική που ακολουθείται για την αντιμετώπιση του κύματος μεταναστών και προσφύγων που ζητούν μια δεύτερη ευκαιρία σε μέρη μακριά από την πατρίδα τους. Από ανθρωπιστική πλευρά, η άρνηση εισόδου αυτών των ανθρώπων σε χώρες τις Κεντρικής Ευρώπης με το κλείσιμο των συνόρων σε χώρες της Νοτιοανατολικής Ευρώπης, σίγουρα δεν υπηρετεί τις αξίες αλληλεγγύης και ισότητας, τις βασικές αρχές-θεμέλια της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αναντίρρητα στο πλαίσιο της πολιτικής επικοινωνίας εντάσσονται και οι τρομοκρατικές επιθέσεις. Η επικοινωνία μας δίνει τη δυνατότητα να ζούμε, να αναπτυσσόμαστε, να αλληλεπιδράμε και να οραματιζόμαστε, όμως η τρομοκρατία λειτουργεί ως ο εχθρός της επικοινωνίας. Πράγματι, οι διαφορές μας δεν πρέπει να επιλύονται με την τοποθέτηση εκρηκτικών μηχανισμών σε δημόσιους χώρους, διότι αυτόματα καταλύεται κάθε δυνατότητα πολιτικής επικοινωνίας. Όπως υπογράμμισε και ο πρόεδρος της Γαλλίας Φρανσουά Ολάντ στην απονομή των βραβείων της γαλλικής προεδρίας για προγράμματα κοινωνικής καινοτομίας και κάνοντας έναν απολογισμό για τις τρομοκρατικές επιθέσεις που δέχτηκε η Γαλλία τον περασμένο χρόνο, τον Ιανουάριο και Νοέμβριο, «αυτό που απειλεί την κοινωνία μας είναι τα

τείχη: τείχη μεταξύ προσώπων, τείχη μεταξύ εδαφών, τείχη μεταξύ κοινωνικών τάξεων, τείχη μεταξύ πεποιθήσεων. Η απομόνωση, το αίσθημα απόρριψης, η εγκατάλειψη, είναι αυτά που μπορεί να μεταστρέψουν ακόμη και τις πιο δημοκρατικές αντιλήψεις», προειδοποίησε. Στη συνέχεια, ο Γάλλος πρόεδρος κάλεσε όλους τους πολίτες να είναι αισιόδοξοι «ακόμη και όταν μας πλήττουν οι τραγωδίες». «Αυτό που θέλουν εκείνοι που μας επιτίθενται είναι να μας διαιρέσουν, να μας χωρίσουν, να μας γεμίσουν με αμφιβολίες για εμάς τους ίδιους, να σκοτεινιάσουν το μέλλον μας, να εμποδίσουν τα σχέδιά μας».

Προς επίρρωση των παραπάνω, αξίζει να εξεταστεί το ζήτημα διατήρησης ενός ειρηνικού κλίματος και αποδοχής της πολιτισμικής διαφοράς στους ευρωπαϊκούς κόλπους. Το τελευταίο αποτελεί ένα από τα ακανθώδη ζητήματα που καλείται να φέρει εις πέρας όχι μόνο η Ευρώπη, αλλά και ο εκάστοτε Ευρωπαίος πολίτης. Σίγουρα αυτό δεν μπορεί να επιτευχθεί μόνο με ανταλλαγή φωτογραφιών και βίντεο με άλλους χρήστες κοινωνικών δικτύων. Βάσει προσωπικής και καθημερινής εμπειρίας παρατηρώ μια φωνάσκουσα πλειοψηφία που διαμαρτύρεται, θυμώνει, ζητά μεταρρυθμίσεις και αντιδρά στα κακώς κείμενα με μια απλή δημοσίευση στο Facebook. Αναμφισβήτητα, ο καθένας έχει γοητευτεί από την δύναμη αυτού του κοινωνικού δικτύου και από τα ακόμα πιο εθιστικά «λάικ» και την εφήμερη φήμη που προσφέρει απλόχερα στους χρήστες. Είμαστε τελικά πιο σιωπηλοί από ποτέ. Όσο πιο ηχηρές και γεμάτες θυμό οι δημοσιεύσεις μας, τόσο πιο δύσκολα βγαίνει η φωνή μας, η αληθινή μας φωνή.

Ωστόσο, όπως το κέρμα έχει δύο όψεις, έτσι και το διαδίκτυο έχει συμβάλει σοβαρά στην αναβάθμιση της συμμετοχής των πολιτών στην πολιτική πραγματικότητα, στην κατανόηση και εν μέρει έλεγχο της ημερήσιας διάταξης σε εθνικό και κυρίως τοπικό επίπεδο και στην τόνωση του εξισωτισμού και της ελεύθερης έκφρασης. Όσο οι κυβερνήσεις κρατών υιοθετούν όλο και πιο εγωιστικά πολιτικά μέτρα στην εσωτερική και εξωτερική πολιτική, τόσο ο απλός πολίτης θα αναζητά την αίσθηση του «ανήκειν» και «συμμετέχειν» σε πολιτικές κοινότητες του κυβερνοχώρου. Τα παραπάνω είναι απότοκος της διευρυμένης χρήσης και συμμετοχής των πολιτών σε δικτυακές κοινότητες, που με τη σειρά τους συμβάλλουν στη διαμόρφωση μιας παγκόσμιας δημόσιας σφαίρας. Μάλιστα, έχει διαπιστωθεί ότι αυτές οι κοινότητες του κυβερνοχώρου εμφανίζουν τα ίδια χαρακτηριστικά με τις εκτός δικτύου πολιτικές ομάδες. Τέλος, χάρη στις ψηφιακές κοινότητες καθίσταται εφικτή η επικοινωνία μεταξύ ατόμων που βρίσκονται σε διαφορετικές χρονικές ζώνες.

Συνοπτικά, στο πλαίσιο της παγκοσμιοποίησης, της μετανεωτερικέυσης και της πολυπολιτισμικότητας οι τελευταίες δεκαετίες μπορούν να χαρακτηριστούν ως η εποχή της ταυτότητας. Κοινωνικές ομάδες, εθνότητες, και μειονότητες διεκδικούν και επινοούν εκ νέου την ταυτότητα τους μέσα από την άσκηση πολιτικών πιέσεων και απαίτηση μη παραβίασης των δικαιωμάτων τους. Βέβαια, το ερώτημα το εάν και κατά πόσο το διαδίκτυο ευνοεί ή υπονομεύει την ανασυγκρότηση της δημόσιας σφαίρας δεν έχει απαντηθεί ακόμα, δεδομένου ότι υπάρχουν ενδείξεις και αντενδείξεις. Δεν πρέπει όμως να ξεχνάμε ότι το διαδίκτυο απευθύνεται στις χώρες

του Βορρά, στους μορφωμένους και πολιτικά φιλελεύθερους. Το μόνο όμως που δεν πρέπει να ξεχάσουμε μέσα την σύγχυση των νέων μέσων είναι να συνεχίσουμε να επικοινωνούμε διαπροσωπικά, διακρατικά και όχι μόνο διαδικτυακά.

Αγγελική- Φλώρα Θανοπούλου

Φοιτήτρια του Τμήματος Επικοινωνίας και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης ΕΚΠΑ

Το Στρατόπεδο της Σύρου – Α΄

Επιμέλεια κ. Νινέττας Κοντογεώργη (πηγή από το διαδίκτυο)

ΤΟ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟ ΣΤΗ ΜΕΣΟΓΕΙΟ ΜΕ ΕΞΟΔΑ ΤΩΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΩΝ. ΠΡΟΤΥΠΟ ΠΑΓΚΟΣΜΙΩΣ ΜΕ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΕΣ ΠΟΥ ΤΟ ΚΑΘΙΣΤΟΥΣΑΝ ΑΝΑΛΟΓΟ ΤΩΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΩΝ ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΩΝ. ΚΑΙ ΟΛΑ ΑΥΤΑ ΣΤΗΝ ΕΡΜΟΥΠΟΛΗ . ΚΑΙ ΤΙ ΑΛΛΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΝΩΡΙΖΕΙ ΚΑΘΕ ΣΥΡΙΑΝΟΣ ΓΙΑ ΤΟ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟ ΤΗΣ ΣΥΡΟΥ.

Πολύς λόγος τελευταία για την αξιοποίηση του Στρατοπέδου (ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ) από την σημερινή Δημοτική Αρχή. Κάτι που θα έπρεπε να έχει συμβεί εδώ και όχι χρόνια αλλά εδώ και δεκαετίες.

Το Στρατόπεδο αυτό δεν είναι απλά ένα στρατόπεδο. Είναι ένα ιστορικό μνημείο της Ελληνικής ιστορίας και θα πρέπει να γίνει πολύ προσεκτικά χρήση και αξιοποίηση του χώρου αυτού. Πχ Όπως θα διαβάσετε παρακάτω τα κτίρια αυτά είναι κτίρια μοναδικά στον Ελλαδικό χώρο και πιθανώς κρύβουν μέσα τους ιστορικά στοιχεία που θα πρέπει με προσοχή να ψαχτούν και να ανακαλυφθούν με αρχαιολογική χειρουργική συμπεριφορά και όχι να μπουλντόζες μέσα και να αρχίσουν να ρίχνουν τα πάντα.

Διαβάστε το πολύ ενδιαφέρον αυτό άρθρο και μελέτη και μάθετε μια ακόμα άγνωστη Ιστορική πτυχή της ιστορίας του νησιού μας.

Το παρελθόν του νησιού μας έχει πολλά ακόμα μυστικά που παραμένουν άγνωστα στον πολύ κόσμο. Όπως παράδειγμα το Στρατόπεδο της Σύρου που λειτουργούσε αρχικά ως το μεγαλύτερο ορφανοτροφείο της Μεσογείου, αργότερα Αναμορφωτήριο και στη συνέχεια έως τις μέρες μας το ΤΕΘ Ερμούπολης – Στρατόπεδο «Λοχαγού Ζαφείρη Απόστολου» το οποίο αξίζει να γνωρίζετε ότι έχει συμπληρώσει ογδόντα χρόνια συνεχούς παρουσίας Μονάδων και Υπηρεσιών του Ελληνικού Στρατού στη Σύρο.

Η Ερμούπολη ήταν η πρώτη και σημαντικότερη πόλη της Ελλάδας που φιλοξένησε Έλληνες πρόσφυγες και Ποντίους που διώχτηκαν από την Τουρκία στη μικρασιατική καταστροφή.... Μακάρι να τα ήξερε αυτά ο Υπουργός παιδείας που έχει κλείσει τα ΙΕΚ αφήνοντας όπως σε όλη την Ελλάδα χιλιάδες μαθητές στον αέρα με κατεστραμμένα όνειρα.

Το 1923, μετά τη Μικρασιατική καταστροφή, πολλά ορφανά παιδιά φιλοξενήθηκαν στο νεοσύστατο Αμερικανικό Ορφανοτροφείο Σύρου. Το ορφανοτροφείο στεγαζόταν στην Ερμούπολη κοντά στους πρόποδες του λόφου «Αυγό» και για την ανέγερσή του απαλλοτριώθηκε μεγάλη έκταση. Χτίστηκαν τρεις μεγάλες οικοδομές αρρένων, θηλέων και προσωπικού, όλα με έξοδα της Αμερικανικής Φιλανθρωπικής Οργάνωσης «American Near East Relief». «Με τη βοήθεια της ελληνικής κυβέρνησης, η Near East Relief μετέφερε περισσότερα από 16.000 παιδιά κατά μήκος του Αιγαίου από το τέλος

του 1923. Περίπου 9.000 από τα παιδιά ήταν Αρμένιοι. Οι άλλοι ήταν ελληνικής εθνικότητας που είχαν μείνει ορφανά και εκτοπίστηκαν κατά τη διάρκεια της γενοκτονίας του ελληνικού πληθυσμού της Ανατολίας

Αν και η Ελλάδα είχε προτείνει να δεχθεί τα ορφανά παιδιά, δεν υπήρχαν αρκετά υφιστάμενα ορφανοτροφεία στην Ελλάδα για να τα φιλοξενήσει. Τα περισσότερα από τα παιδιά πέρασαν το καλοκαίρι ζώντας σε προσωρινά καταλύματα, τα οποία περιελάμβαναν παραθαλάσσια θέρετρα και τα ξενοδοχεία που παραχώρησαν χώρο γι αυτό το σκοπό. Η Near East Relief διαβεβαίωσε την ελληνική κυβέρνηση ότι τα παιδιά δε θα γίνουν βάρος.

Η ελληνική κυβέρνηση χορήγησε στη Near East Relief τη χρήση ενός μεγάλου αγροτεμαχίου στη Σύρο, στις Κυκλάδες. Η γη επελέγη ειδικά εξαιτίας της εξαιρετικής γεωργικής προοπτικής της.

Στο κείμενο του κ. Ζαχαρία Δρόσου, ο οποίος ήταν ένα από αυτά τα προσφυγόπουλα, αναφέρεται το παρακάτω: "Τα παιδιά αυτά από τις κατά καιρούς σφαγές και διώξεις των Τούρκων εναντίον των Ποντίων, των Ελλήνων της Μικράς Ασίας και των Αρμενίων, κατέφευγαν στα βουνά να διασωθούν. Μέλη της οργανώσεως αυτής με αυταπάρνηση και κίνδυνο της ζωής τους διέτρεχαν τα βουνά και περισυνέλεγαν τα δυστυχή αθώα πλάσματα". Μετά από έρευνα που έγινε μέσα στο στρατόπεδο του αρχαιολόγου κ. Λευτέρη Ζώρζο σε συνεργασία με τον Διοικητή κ. Δημήτρη Μπούνταλη βρέθηκαν μέσα στα ξύλινα πατώματα. κείμενα, προσωπικά αντικείμενα των παιδιών, αυτοσχέδια παιχνίδια, κομμάτια από ρούχα, σόλες των παπουτσιών τους.

Ανάμεσα στα προσωπικά αντικείμενα που βρέθηκαν μέσα στα πατώματα υπάρχουν διάφορα σημειώματα, στοιχεία καταγραφής, παιχνίδια όπως αυτοσχέδια πούλια από πιάτα και πολλά τμήματα από ρούχα. Δυστυχώς, μέχρι στιγμής δεν έχει μελετηθεί εκτενώς αυτή η πολύ σημαντική φάση της ιστορίας του νησιού. Τα δε κτίρια αποτελούν ένα μοναδικό μνημείο πολιτιστικής κληρονομιάς και ένα από τα διαχρονικά σύμβολα πολυπολιτισμικότητας.

Αν και το χρονικό όριο του φιλανθρωπικού έργου της Α.Ν.Ε.Ρ. ήταν περιορισμένο και κύριο μέλημά της ήταν η προσωρινή περίθαλψη των παιδιών, η οργάνωση, εκτός από τροφή και στέγη, τους παρείχε εκπαίδευση και τα απογεύματα μάθαιναν διάφορες τέχνες, ανάλογα με την κλίση του κάθε παιδιού για τη μετέπειτα επαγγελματική τους αποκατάσταση. Τα καλοκαίρια, πήγαιναν στις κατασκηνώσεις της οργάνωσης, που βρίσκονταν στο χωριό "Βάρη". Όσα από τα παιδιά είχαν κλίση στα γράμματα η Α.Ν.Ε.Ρ. φρόντιζε για τις σπουδές τους και το 1934 που έκλεισαν τα σχολεία της οργάνωσης από τη Σύρο, κάποια από τα παιδιά είχαν ήδη τοποθετηθεί σε εργασίες και άλλα παιδιά σπούδαζαν, στην Αθήνα και αλλού. Τότε η οργάνωση φρόντισε και ίδρυσε τις λέσχες του εργαζόμενου αγοριού και κοριτσιού, στην Αθήνα. Κάποια από τα παιδιά που εργάστηκαν στη Σύρο ήταν και ο δάσκαλος κ. Δρόσος, καθώς και ο Ανέστης που δούλευε στο φωτογραφείο του κ. Κόκκινου. Στο επόμενο η συνέχεια..

ΙΑΤΡΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Παραμορφώσεις του μεγάλου δακτύλου στο πόδι (Κότσια)

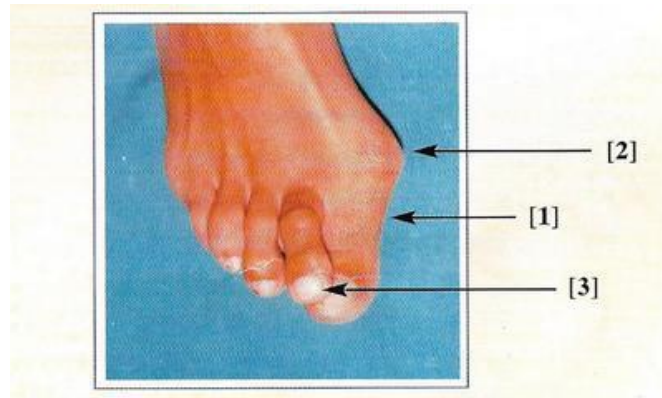
Επιμέλεια Στέφανου Προβελέγγιου, Ιατρού Ορθοπεδικού,- Γ.Γ Συνδέσμου

Ποια είναι η εικόνα της παραμόρφωσης;

Το μεγάλο δάκτυλο στο πόδι έχει πολλαπλή αποστολή, από την απλή συμβολή του στην ισορροπία σε όρθια στάση, μέχρι την λειτουργική βοήθεια που προσφέρει στη σωστή βάρδιση με γυμνό πόδι και με παπούτσι.

Κάθε παραμόρφωση στο μεγάλο δάκτυλο θα προκαλέσει δυσκολίες ιδιαίτερα στο βάδισμα με παπούτσια. Ο λόγος είναι ότι με τις παραμορφώσεις αλλάζει το σχήμα του και δημιουργούνται προεξοχές στις οποίες αναπτύσσονται πιέσεις που ασκούνται από το παπούτσι με πρώτο σύμπτωμα τον πόνο.

Η πρώτη αλλαγή που γίνεται στο μεγάλο δάκτυλο είναι η πλάγια κλίση και γωνίωση προς τα έξω [1]. Η αλλαγή έχει τάσεις επιδείνωσης με αποτέλεσμα στη παραμόρφωση να προστίθενται και άλλα στοιχεία όπως η ανάπτυξη μιας οστικής προπέτειας προς τα έσω της βάσης του δακτύλου (κότσι) [2]. Η παρέκκλιση αυτή του δακτύλου προοδευτικά πιέζει και παραμορφώνει και το δεύτερο δάκτυλο [3].

Διορθώνεται η παραμόρφωση;

Κατ' αρχήν θα πρέπει να ξεκαθαρίσετε ποιο είναι το κύριο πρόβλημα σας:

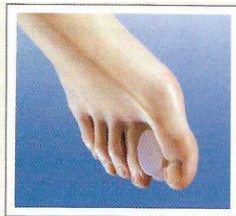
Ο πόνος –

Η αισθητική –

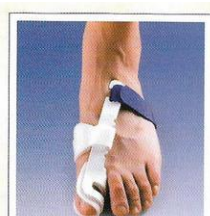
Η δυσκολία να φοράτε ψηλά τακούνια –

Η δυσκολία ακόμη και με μαλακές παντόφλες –

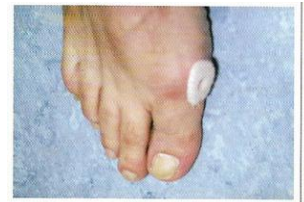
Αν ο πόνος περιορίζεται μόνο στο κότσι τότε ίσως τα επικάλια και φαρδιά μαλακά παπούτσια να σας προστατεύουν. Αν υπάρχει πόνος και στο δεύτερο δάκτυλο ίσως ο διαχωριστής δακτύλων με επικάλια στα μικρά, να συμβάλει στην ανακούφιση. Οι νάρθηκες νυκτός μπορεί να συμβάλλουν στη ανακούφιση ή και την ελαφρά διόρθωση.

Διαχωριστήρας δακτύλων

Νάρθηκας νύχτας

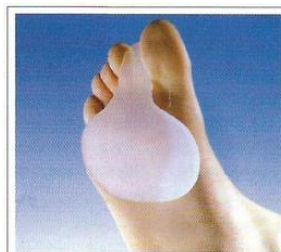

Επικάλιο

Στην αισθητική βελτίωση μόνο η χειρουργική διόρθωση θα βοηθήσει.

Στη χρήση στενών παπουτσιών το πρόβλημα είναι η οστική προπέτεια προς τα έσω (κότσι) και εκ των πραγμάτων η χειρουργική αφαίρεση του είναι η λύση.

Στη δυσκολία της χρήσης υψηλών τακουνιών εκτός του πόνου του μεγάλου δακτύλου (κότσι) συνήθως συνυπάρχει και πόνος στις κεφαλές των μεταταρσίων (μεταταρσαλγία) οπότε δοκιμάζονται πέλματα μεταταρσαλγίας και αν δεν υπάρχει αποτέλεσμα, τότε θα χρειασθεί χειρουργική προσέγγιση εκτός από το μεγάλο δάκτυλο και στα υπόλοιπα μετατάρσια.

Αν στο τέλος ο πόνος είναι ακόμη και με μαλακές παντόφλες, αυτό συμβαίνει συνήθως σε σύνθετες παραμορφώσεις όλων των δακτύλων, καλό είναι πρώτα να επιχειρείται διόρθωση – ανακούφιση με υποστηρικτά μέσα και επί μη βελτίωσης σύνθετη χειρουργική επέμβαση.

Ποιος είναι ο σκοπός της χειρουργικής διόρθωσης;

Ο σκοπός της χειρουργικής είναι να διορθωθούν οι παραμορφώσεις (αισθητική αποκατάσταση των δακτύλων και του συνόλου του προσθίου μέρους του ποδιού). Αυτό θα έχει κατ' αρχή δυνατότητα χρήσης κανονικών παπουτσιών.

Διόρθωση του ποδιού σημαίνει εξάλειψη των οστικών προπετειών (κότσια, κάλοι) και επομένως εξάλειψη των πιέσεων που ασκούνται από τα παπούτσια, άρα και εξάλειψη του πόνου. Τέλος σημαίνει διόρθωση των ανώμαλων φορτίσεων στο πέλμα, άρα πάλι εξάλειψη του πόνου. Όταν γίνουν οι διορθώσεις και εξαλειφθεί ο πόνος, τότε μπορείτε να φοράτε τα παπούτσια που επιθυμείτε και το βασικότερο θα βελτιώσετε την ποιότητα βάρδισης.

Τι σημαίνει ακριβώς χειρουργική διόρθωση;

Θα γίνει κατ' αρχήν γενική ή περιοχική αναισθησία και θα τοποθετηθεί ίσχειμη περίδεση για να προληφθεί αιμορραγία στο χειρουργικό πεδίο. Θα ακολουθήσει χειρουργική αφαίρεση της οστικής προέπιας (κότσι) στο ύψος της βάσης του δακτύλου, σε συνδυασμό με διατομή κάποιων ρικνώσεων γύρω από την άρθρωση της βάσης του δακτύλου.

Συνήθως για να ολοκληρωθεί η διόρθωση απαιτείται συμπλήρωση με οστεοτομία του πρώτου μεταταρσίου. Δηλαδή διατομή του οστού και μετατόπιση του περιφερικού μέρους τόση όση απαιτείται για τη διόρθωση. Γίνεται δηλαδή ένα χειρουργικό κάταγμα με το οποίο αλλάζουμε το σχήμα του οστού με σκοπό τη διόρθωση. Τα δύο οστικά τεμάχια συγκρατούνται στη θέση διόρθωσης συνήθως με μια βίδα ή μεταλλική βελόνα ή και συνδυασμό αυτών με σκοπό την πώρωση (επούλωση του οστού) στην επιθυμητή θέση.

Πριν την εγχείρηση

Μετά την εγχείρηση

Το πόδι στη διάρκεια της πώρωσης προστατεύεται είτε με μικρό γύψο, είτε με ειδικό μετεγχειρητικό παπούτσι. Καλό θα είναι να αποφεύγετε στη διάρκεια της ανάρρωσης παρατεταμένη ορθοστασία και βάρδιση. Συνιστάται επίσης να αποφεύγεται να κρέμονται τα πόδια για να μην πρίζονται. Είναι προτιμότερο να τα αναπαύατε σε ελαφρά ανύψωση και να παίρνετε κοινά παυσίπονα για να μην υποφέρετε τη νύκτα.

Μετεγχειρητικό παπούτσι

Μετεγχειρητικός γύψος

Βασικές οδηγίες μετά την εγχείριση:

Την πρώτη μέρα του χειρουργείου είναι απαραίτητη η νοσηλεία στο Νοσοκομείο για παρακολούθηση της ανάνηψης μετά την αναισθησία , του μετεγχειρητικού πόνου, της κυκλοφορίας και της αισθητικότητας των δακτύλων (έλεγχος της πίεσης των επιδέσμων και του γύψου). Την επομένη επιτρέπεται η στήριξη στα πόδια και βάδιση, εφ' όσον είναι προστατευμένα με γύψο και ειδικά υποδήματα. Με την έξοδο την επομένη του χειρουργείου και μέχρι την επομένη επίσκεψη συνιστάται να μην καταπονείτε τα δάκτυλα σας. Να κρατάτε στη διάρκεια της ημέρας, όσο το δυνατόν περισσότερο, τα πόδια σε ανύψωση πάνω σε ένα ή δύο μαξιλάρια και να κάνετε ενεργητικές κινήσεις στα δάκτυλα για να βοηθηθεί η κυκλοφορία του αίματος.

Σε 11 – 12 ημέρες επιστροφή στο Νοσοκομείο για αφαίρεση ραμμάτων. Μετά τη αφαίρεση των ραμμάτων το πόδι προστατεύεται στα ειδικά υποδήματα για 6 – 8 εβδομάδες.

Προσοχή να μην παρασυρθείτε και νομίζετε ότι σε δύο μήνες θα έχετε νέα πόδια και ότι θα μπορείτε να φοράτε ότι παπούτσια θέλετε και να κάνετε ότι δραστηριότητες θέλετε. Η πλήρης αποκατάσταση είναι αργή, απαιτεί 3 έως 6 μήνες για να υποχωρήσει όλο το οίδημα, να ανακτήσουν την παλαιά τους ευκινησία, να φορέσετε άνετα παπούτσια και να επανέλθετε σε αθλητικές δραστηριότητες.

ΝΤΟΠΙΟΛΑΛΙΕΣ

Επιμέλεια κ. Ανδρέα Γ. Πασσά

κουμάσι, το	=	πονηρός, παγαπόντης, δύστροπος
κουμουδί, το	=	υστερόβουλος, ραδιούργος, πονηρός
κουντούλα, η	=	τύπος μικρού σκάφους, βάρκα
κούντουλο, το	=	τύπος μικρού σκάφους, βάρκα
κουντουριδάλευρο, το	=	χαρουπάλευρο
κουντουριδοκούκουτσο, το	=	χαρουποκούκουτσο
κουντουριδόπιττα, η	=	χαρουπόπιττα
κουντουριδόσπορος, ο	=	χαρουπόσπορος
κουντρουβαλητό, το	=	συνεχής απότομη πτώση
κουραδόρος, ο	=	πλάτωμα στο αμπάρι (ναυτ. Λέξη)
κουραφέξαλα, τα	=	σαχλαμάρες, ασήμαντα, ανούσια
κουρελάς, ο	=	κουρελού
κούρμπα, η	=	γωνία, βαθούλωμα, κοίλωμα
κουρμπέτι, το	=	πεζοδρομιακή συμπεριφορά, αλητεία
κουρούμπελο, το	=	πολύ μεθυσμένος, σκνίπα
κουρουπιάζω	=	μπερδεύομαι, τα χάνω
κουσκούσι, το	=	κουτσομπολιό, κουσέλι
κουσκουσιέρα, η	=	σιδεριά παραθύρου, κυρτή προς έξω
κουσκουσού, η	=	κουσελιάρα, κουτσομπόλα
κουτάλα, η	=	ωμοπλάτη
κουτούπωμα, το	=	σεξουαλική επαφή
κουτουπώνω	=	επί σεξουαλικής επαφής
κουτουρατζής, ο	=	πωλητής ή αγοραστής με κουτουράδα
κουτρούμπα, η	=	μεταλλικό δοχείο μετάγγισης γάλακτος
κουφάλογο, το	=	σκωπτ. για βαρύκοο
κουφώνω	=	μισοανοίγω πόρτα ή παράθυρο
κουφωτό, το	=	μισάνοικτη πόρτα ή παράθυρο
κράϊ, το	=	νυχτερινή παγωνιά (αγροτ. λέξη)
κρίθινη, η	=	μτφ. άχαρη γυναίκα
κρισμάρω	=	δίνω ή λαμβάνω το χρίσμα (Καθολ.)
κρυωνιάρης, ο	=	κρυώνει συχνά και εύκολα
κρυφοπληγή, η	=	κρυμμένη, ύπουλη πληγή ή ενέργεια
κύλα, η	=	κατρακύλα, τσουλήθρα, κατωφέρεια
κωλοβαράω	=	καθυστερώ, τεμπελιάζω, αδρανώ
κωλοκάθομαι	=	πέφτω κάτω με τα οπίσθια
κωλότσεπη, η	=	πίσω τσέπη παντελονιού
κωλοχτύπα, η	=	παραλλαγή, είδος αστακού

Τ. Κυριτσόπουλος

ΤΟ ΚΑΛΑΝΤΑΡΙ ΤΟΥ 1958

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

ΜΑΙΟΣ

- Προγραμματίστηκαν Ναυτικές Εορτές για το τριήμερο 31/5 – 2/6/58 με την οικονομική ενίσχυση διαφόρων Συριανών εφοπλιστών, του ΕΟΤ, του Δήμου και του Συνδέσμου Συριανών Αθηνών.
- Ευγενής δωρεά της διαμένουσας στο Λονδίνο πρώην ενορίτισσας του Αγίου Νικολάου, Ευγενίας Μάρκου, όπου με χρήματα της επιχρυσώθηκε ολόκληρος ο επιτάφιος του ναού.
- Η Σύρος συντηρεί κατά το 1958 επτά Φιλόπτωχα Ταμεία.
- Ο διευθυντής της Συριανής εφημερίδας «Ερμούπολης» δικηγόρος Μάριος Λινάκης, με το άρθρο του «Κατάστασης εν έτει 1958» αναφέρεται εμπεριστατωμένα στη Σύρα και τα προβλήματα της:
 - 1) Φωτισμός : Οι συνοικίες της πόλεως, τα χωριά και τα σπίτια μας παραμένουν με τον αρχέγονο και υποτυπώδη φωτισμό.
 - 2) Το Νερό : Διακαής είναι ο πόθος του συριανού κόσμου να λυθεί το ταχύτερον το πρόβλημα αυτό. Τα έτη περνούν δίχως το πολύτιμον δια την ανάπτυξιν της Σύρου νερό να ρέει από τους κρουνοὺς των σπιτιών μας.
 - 3) Η Δεξαμενή : Έντονος επιθυμία των Συριανών είναι να μεταφερθεί εις την νέαν κατασκευασθείσα προβλήτα.
 - 4) Το Δημοτικόν Θέατρο : Κείται εις ερείπια και με την πάροδον του χρόνου θα καταντήσκει ωχρά ανάμνησις της παρελθούσης ενδόξου καλλιτεχνικής ιστορίας του τόπου.
 - 5) Λιμενικά έργα : Η Λιμενική επιτροπή έχει από σειράν ετών έντονον και επιτακτικήν ανάγκην ενός σημαντικού δανείου δια την κρηπίδωσιν κεντρικού τμήματος του λιμένος μας.
 - 6) Δρόμοι : Βρίσκονται εις αθλίαν κατάστασιν
- Θάνατος της παλαιάς αρχόντισσας της πόλης Κορίνας Ν. Δαπόντε.
- Οι φετεινές Ναυτικές εορτές συμπίπτουν με την εικοσιπενταετηρίδα του Ναυτικού ομίλου Σύρου, που ιδρύθηκε το 1933 από τους Μηνά Ρεθύμνη, Ιωάννη Σπανίδη, Σταύρο Βαφία, Στέλιο Κωβαίο, Πέτρο Σταματελάκη και Κώστα Αρκουλή.
- Εν όψει των Βουλευτικών Εκλογών στις 11/5 έλαβαν χώρα πολιτικές ομιλίες από το μπαλκόνι του ξενοδοχείου «Γαλλία» επί της πλατείας Μιαούλη (σημερινό ΟΤΕ), του αρχηγού των Προδευτικών Σπύρου Μαρκεζίνη και του υπαρχηγού των Φιλελευθέρων Σοφοκλή Βενιζέλου.

- Στις Βουλευτικές Εκλογές της 11^{ης} Μαΐου εκλέγονται πέντε βουλευτές του κόμματος της ΕΡΕ για τις Κυκλάδες: Α. Πρωτοπαπαδάκης, Μ. Νομικός, Ε. Αλιπράντης, Λ. Μπίστης, και Π. Λιαρούτσος και από τους Φιλελευθέρους εκλέγεται ο Α. Μπαρότσης. Για μια ακόμη φορά κανένας από τη Σύρο.
- Απεβίωσε αιφνιδίως, ενώ άκουγε από ραδιόφωνο τα αποτελέσματα των εκλογών, ο λουκουμποποιός Αντώνιος Σανούδος.
- Ο ναός της Αγίας Τριάδος Κεραμεικού Αθηνών ίδρυσε μουσική σχολή υπό τη διεύθυνση του συμπολίτη μας μουσουργού Γ. Ζερβουδάκη, ο οποίος ανέθεσε τη διεύθυνση του ανδρικού τμήματος της «Κυκλαδικής Χορωδίας» στο Συριανό Γ. Ζαννή, με συνεργάτες του, τους Δενδρινό, Γρύμπλα, Δροσούλη, Παπουτσά και Μανδηλαρά.
- Κατέπλευσε στη Σύρα η θαλαμηγός «ΕΛΠΕΤΑΛ» του Μ. Εμπειρίκου.
- Σκοτώθηκε, ενώ οδηγούσε το αυτοκίνητο του στην Αθήνα, ο συμπολίτης μας καπετάνιος Μιχάλης Αρτέμης.
- Τελέστηκε αγιασμός για την έναρξη λειτουργίας του θερινού κινηματογράφου «Παλλάς»
- Νέο εξοχικό κέντρο άνοιξε στην Αζόλιμνο ο Φ. Πρίντεζης.
- Αποδημία εις Κύριον του σεβάσμιου καθηγητή της Γαλλικής Σχολής «Άγιος Γεώργιος» φρέρ Δανιήλ 85 ετών.
- Επιτείνεται η ναυτιλιακή κρίση με αθρόους παροπλισμούς πλοίων στο λιμάνι μας και καθημερινά διογκώνεται ο αριθμός των ανέργων ναυτικών μας, οι οποίοι έχουν περιέλθει σε απόγνωση. Πολλοί μάλιστα απ' αυτούς περιφέρονται στις γειτονιές με βαλίτσες και πουλούν τα λιγοστά υπάρχοντα τους προκειμένου να επιβιώσουν αυτοί και οι οικογένειες τους, ενώ άλλοι συνωθούνται στο καφενείο του Τζένιου επί της Ερμού, αναμένοντας κάποιο τηλεφώνημα από τον Πειραιά, που θα εξασφαλίσει οποιαδήποτε εργασία στα καράβια.
- Στις 15/5 το πρωί, στην Εθνική οδό κοντά στα Μέγαρα, συνέβη πολύνεκρο αυτοκινητιστικό δυστύχημα από πτώση αυτοκινήτου στο γκρεμό λόγω υπερβολικής ταχύτητας, όπου έχασαν τη ζωή τους τέσσερα άτομα, μεταξύ των οποίων και ο νεαρός συμπολίτης μας Περικλής Σάμιος, πατέρας βρέφους τριών μηνών, ο οποίος μόλις είχε απολυθεί από το στρατό και συγκεκριμένα από τη Στρατολογία Σύρου.
- Με κάθε θρησκευτική μεγαλοπρέπεια και συρροή πιστών γιορτάστηκε στην Ερμούπολη η τοπική εορτή της ευρέσεως της θαυματουργού εικόνας του Αγίου Δημητρίου. Στις ιεροπραξίες και τη λιτάνευση μετείχαν ο Μητροπολίτης Σύρου Φιλάρετος, Πρεβέζης Στυλιανός και Βέροιας Καλλίνικος. Κατά τη διάρκεια της θείας λειτουργίας χειροτονήθηκε πρεσβύτερος και προεχειρίσθη σε Αρχιμανδρίτη από τον Μητροπολίτη Φιλάρετο ο ιεροδιάκονος Παντελεήμων Ρίζος.

- Υπό τη διεύθυνση του Συριανού μουσουργού Γ. Ζερβουδάκη και σύμπραξη του Ν. Μάστορη καταρτίστηκε η χορωδία του Λυκείου Ελληνίδων, η οποία θα τραγουδήσει βαρκαρόλες και σερενάτες στις εορτές του Ναυτικού Φεστιβάλ Σύρου.
- Ανακαινίστηκαν άρδην το καφενείο του Στέφανου Αγιωτάκη στην παραλία, το αρτοποιείο του Γεωργίου Γρυπάρη και το λουκουμοποιείο του Αντωνίου Λειβαδάρα.
- Λειτουργεί από 25/5 το πολυτελές τουριστικό Ξενοδοχείο «Ερμής» στην πλατεία Κανάρη με αναδόχους τους Α. Κεφάλα και Γ. Μπαρτζή.
- Το Σαββάτο 31/5 η πόλη μας παρουσίαζε γιορτινή όψη με την έναρξη των Ναυτικών Εορτών. Το απόγευμα κατέπλευσε στο λιμάνι το Α/Γ «Πηνειός» μεταφέροντας ναυταθλητές διαφόρων ομίλων, πολλούς εκδρομείς και τη μπάντα του Στόλου. Λίγο αργότερα αφίχθησαν τα επιβατηγά πλοία «Δέσποινα», «Σεμίραμις» και «Καραϊσκάκης» με τον Υπουργό Ναυτιλίας Γ. Ανδριανόπουλο, άλλους επισήμους και εκατοντάδες εκδρομείς. Κατά τις βραδινές ώρες χιλιάδες συμπολίτες μας συγκεντρώθηκαν στην πλατεία Μιαούλη, που ήταν διακοσμημένη με μια θαυμάσια ασίδα και πολλά άλλα ντεκόρ, έργα των Συριανών καλλιτεχνών Δ. Δενδρινού και Π. Μηλιού. Δεκάδες τραπέζια των πέριξ καφενείων και εστιατορίων είχαν αναπτυχθεί σε όλη την πλατεία, ενώ στον προ των σκαλοπατιών της Δημαρχίας χώρο είχε στηθεί εξέδρα για τη χορωδία και την ορχήστρα και εκατέρωθεν της εξέδρας είχαν διαμορφωθεί δύο μεγάλες πίστες χορού. Το πρόγραμμα της εορτής άνοιξε η κομπέρ Μαρία Κυπραίου και περιελάμβανε ελληνικούς χορούς του τμήματος νεανίδων του Λυκείου Ελληνίδων και των μαθητών των Γυμνασίων με παραδοσιακές φορεσιές, καθώς και τραγούδια από τη μικτή χορωδία του Λυκείου με συνοδεία ορχήστρας ερασιτεχνών υπό τη διεύθυνση του μουσικολόγου Γ. Ζερβουδάκη. Οι θεατές, που είχαν κατακλύσει την πλατεία συμμετείχαν στη γιορτή και κατά τα ενδιάμεσα του προγράμματος οι ελεύθεροι χώροι μεταβαλλόταν σε τεράστιες πίστες χορού. Το γλέντι και το φαγοπότι κράτησαν μέχρι της μεταμεσονύκτιες ώρες.

ΙΟΥΝΙΟΣ

- Η δεύτερη μέρα των Ναυτικών Εορτών περιελάμβανε αποκλειστικά ναυταθλητικές εκδηλώσεις. Το πρωί της Κυριακής 1/6 αθλητές και αθλήτριες με ομοιόμορφες στολές ανά σωματείο, συγκεντρώθηκαν στην πλατεία της Ηλεκτρικής Εταιρείας. Υπό τους ήχους της φιλαρμονικής του Δήμου ξεκίνησαν κατά ομάδες με επικεφαλής κωπηλάτες, που σήκωναν στα χέρια κουπιά και λαγουδέρες και δια

μέσου κεντρικών οδών της πόλης κατέληξαν πρώτα στην πλατεία Μιαούλη, όπου στεφάνωσαν τον ανδριάντα και ακολούθως μετέβησαν στην πλατεία Κανάρη, όπου και εκεί κατέθεσαν δάφνινο στεφάνι στην προτομή του μπουρλοτιέρη του 1821. Το απόγευμα της ίδιας μέρας στον προ της πλατείας Κανάρη ειδικά διαμορφωμένο χώρο, διεξήχθησαν κολυμβητικοί αγώνες, στους οποίους ο Ναυτικός όμιλος Σύρου κέρδισε δύο πρώτες νίκες με τον Νίκο Ευμορφόπουλο και Νίκο Παύλου καθώς και δύο δεύτερες νίκες με τον Θοδωρή Φουσκή. Το βράδυ ο Ναυτικός όμιλος Σύρου δεξιώθηκε τους επισήμους στις αίθουσες του νεόδμητου ξενοδοχείου «Ερμής» και ακολούθησε χοροεσπερίδα.

- Την Τρίτη μέρα των εορτών, Δευτέρα 2/6, παρουσία του Υπουργού Ναυτιλίας Γ. Ανδριανόπουλου, του Αρχηγού ΓΕΝ αντιναυάρχου Λάππα, του ιερού κλήρου του νησιού, των αρχών και πολλών κατοίκων έγιναν στις 11 πμ στον αύλειο χώρο του Νεωρίου τα εγκαίνια του ανασυγκροτηθέντος ναυπηγείου των αδελφών Ρεθύμνη στο πλαίσιο της εκατονταετηρίδας από τη σύσταση της πρώτης ελληνικής ατμοπλοΐας στη Σύρα.
- Μετά την τέλεση αγιασμού από τον Μητροπολίτη Φιλάρετο, εκφώνησε λόγο ο ναύαρχος Ι. Παγκάρας, ο οποίος εκθείασε το έργο των αδελφών Ρεθύμνη και χαρακτήρισε την αναβίωση της ναυπηγικής βιομηχανίας ως αποφασιστικό σταθμό για το μέλλον του νησιού. Ευθύς αμέσως ο Υπουργός Γ. Ανδριανόπουλος απένειμε χρυσό μετάλλιο στο Δήμαρχο Ερμούπολης Επ. Παπαδάμ σε ένδειξη τιμής για τις υπηρεσίες, που προσέφερε κατά το παρελθόν η Ερμούπολη στην πρόοδο της Εμπορικής Ναυτιλίας. Τέλος ο Αρχηγός του ΓΕΝ αντιναύαρχος Π. Λάππας. Παρέδωσε στο Δήμαρχο την Ελληνική σημαία εντός δρύινης θήκης, ως προσφορά τιμής του Βασιλικού Ναυτικού για την εκατονταετηρίδα της Ελληνικής Ακτοπλοΐας 1857 – 1958.
- Το απόγευμα ο ΝΟΣ δεξιώθηκε τους ναυταθλητές στη λέσχη «Ελλάς» και ο τριήμερος εορτασμός ολοκληρώθηκε με μια φαντασμαγορική εορτή του φωτός στο λιμάνι, την οποία παρακολούθησαν χιλιάδες συμπολίτες μας που είχαν κατακλύσει όλα τα κρηπιδώματα του συσκοτισμένου λιμανιού. Το πρόγραμμα περιελάμβανε αφή βεγγαλικών και πορτοκαλί καπνογόνων σε πολλαπλά σημεία περιμετρικά, διέλευση γρι – γρι με πυροφάνια, φωτοστολισμένες βάρκες με ενετικά φανάρια και πυρσούς, εντός των οποίων η χορωδία του Λυκείου τραγουδούσε βαρκαρόλες και λεμβωδίες και η εκδήλωση κορυφώθηκε με εκτοξεύσεις πολύχρωμων πυροτεχνημάτων, που καταύγαζαν το λιμάνι προκαλώντας φωνές θαυμασμού.

- Στο πλαίσιο των Ναυτικών εορτών εκτέθηκαν στη βιβλιοθήκη παλαιές σπάνιες εκδόσεις, οι οποίες περιελάμβαναν πολυάριθμα βιβλία, φυλλάδια και εφημερίδες, δείγματα της συριανής τυπογραφίας από τη σύσταση της Ερμουπολέως μέχρι το έτος 1900. Παράλληλα το Λύκειο Ελληνίδων οργάνωσε στις αίθουσες του έκθεση κυκλαδικής χειροτεχνίας με υφάσματα, φαντών, κεντήματα και χειροτεχνήματα πάσης φύσεως, που διήρκεσε από 1/6 έως 4/6.
- Στην επιτυχία της διοργάνωσης των Ναυτικών Εορτών 1958 αξίζει να σημειωθεί ότι συνέβαλαν ο Πρόεδρος της Επιτροπής Τουρισμού Σύρου Ανδρέας Δρακάκης, η Πρόεδρος του Λυκείου Ελληνίδων Αγγελική Τόζου, ο Διευθυντής της Βιβλιοθήκης του Δήμου Δ. Κρίνος, ο Λιμενάρχης Σύρου πλωτάρχης Λ.Σ Θ. Καρπούζογλου και ο Πρόεδρος του ΝΟΣ Α. Δήμος.
- Το απόγευμα της Κυριακής 8/6 τελέστηκαν στο Γυμναστήριο Πευκακίων, παρουσία πολλών θεατών, οι ετήσιοι αγώνες όλων των Δημοτικών Σχολείων της Σύρου.
- Ο συμπολίτης Πέτρος Ν. Καμπάνης έλαβε την άδεια εξασκήσεως δικηγορίας κατόπιν επιτυχών εξετάσεων ενώπιον του Αρείου Πάγου.
- Θάνατος του καπετάνιου Ν. Πάσσαρη 58 ετών.
- Με απόφαση της Επιτροπής της Δημοτικής Βιβλιοθήκης δημιουργήθηκαν τρία νέα παραρτήματα της στις συνοικίες Αγίου Γεωργίου, Αγίου Κωνσταντίνου και Αναστάσεως.
- Στις 16/6 έφτασε στο νησί μας η αναπάντεχη είδηση του αιφνίδιου Θανάτου του Προέδρου του Συνδέσμου Συριανών Αθηνών, Μιλτιάδη Φόρτσα, ηλικίας μόλις 58 ετών.
- Μετά την παραίτηση του Ιωάννη Πασσά, νέος Πρόεδρος της Ένωσης Βιομηχάνων Σύρου, ανέλαβε ο Σπυρίδων Κρυστάλλης.
- Αφίχθη προς παραθερισμό στην ωραία έπαυλη του στην περιοχή «Βαπόρια» ο παλαιός καθηγητής του Γυμνασίου Αρρένων, Αντώνιος Κανάκης.
- Θάνατος της Παναγιωτίτσας Ν. Δαροπούλου, το γένος Μέγα.
- Την Κυριακή 22/6 έγιναν τα εγκαίνια και ο αγιασμός του μαθητικού εντευκτηρίου του Γυμνασίου Αρρένων «Ο ΦΕΡΕΚΥΔΗΣ». Η λέσχη στεγάζεται στο άλλοτε συμβολαιογραφείο του Λουκά Καλαθάκη επί της οδού Σουρή και διαθέτει δύο αίθουσες. Κατά την τελετή των εγκαίνιων ομίλησε ο πρόεδρος του Συλλόγου Γονέων του Γυμνασίου, δικηγόρος Μάριος Λινάκης.
- Ανέλαβε τα καθήκοντα του στην εδρεύουσα ενταύθα Γενική Επιθεώρηση ΙΗ΄ Περιφέρειας, ο Γενικός Επιθεωρητής Μέσης Εκπαίδευσης, Νικόλαος Λαμπρόπουλος.

- Στις 24/6 διεξήχθησαν στο πεδίο βολής Βάρης σκοπευτικοί αγώνες δια πολεμικού όπλου μεταξύ των ομάδων απάντων των ΚΕΝΣ στρατού ξηράς. Στους αγώνες νικήτρια αναδείχθηκε η ομάδα ΚΕΝΣ Σύρου, η οποία κατέκτησε το κύπελλο.
- Ανέλαβε νέος διευθυντής του Νοσοκομείου Σύρου ο Σπυρίδων Πηλός, συνταγματάρχης ε.α. σε αντικατάσταση του Βασιλείου Μαυράκη.
- Δρομολογήθηκε στη γραμμή Σύρου – Παροναξίας – Σαντορίνης το νέο σύγχρονο ποστάλι «Μυρτιδιώτισσα».
- Ο νεόχτιστος κινηματογράφος «Σινέ – Λίντο», ο οποίος βρίσκεται στη θέση όπου παλαιά υπήρχε το γήπεδο του εργοστασίου Μουτζουρόπουλου, πλησίον του ναού της Κοιμήσεως ξεκίνησε τις παραστάσεις του με το έργο «Τα κανόνια του Ναυαρόνε»
- Η πριμαντόνα της Λυρικής σκηνής του Μιλάνου Άρτεμις Δεληγιώργη τραγούδησε στο θερινό σινεμά της πόλης μας με εξαιρετική επιτυχία.
- Οι Συριοί παραγωγοί εφοδιάστηκαν με πλήρες αλωνιστικό συγκρότημα συγκομιδής 1000 οκάδων καρπού ωριαίος, το οποίο δεματοποιεί και το άχυρα ταυτόχρονα.

ΙΟΥΛΙΟΣ

- Η Ένωση Βιομηχάνων Σύρου απήυθηνε προς τον Πρωθυπουργό Κ. Καραμανλή υπόμνημα, με την υπογραφή των εκπροσώπων του κλάδου Σ. Κρυστάλλη, και Ε. Κοτσολάκη «για τον τρόπο αντιμετώπισης της επαπειλούσης όλης της συριανής βιομηχανίας καταρρεύσεως»
- Απόρροια του θερμού ενδιαφέροντος του Διοικητή ΚΕΝΣ αντισυνταγματάρχη Δ. Αυλητή, αλλά και των προκατόχων του, είναι το γεγονός ότι ο έναντι του Στρατοπέδου παραθαλάσσιος χώρος στην περιοχή Αξού, φυτεύθηκε με αλμυρίκια ευπρεπίστηκε και δημιουργήθηκε αξιοπρεπές αλσύλλιο.
- Την 1^η Ιουλίου ξεκίνησαν δωρεάν μαθήματα σε κορίτσια του νησιού μας της εταιρείας ραπτομηχανών Σίγγερ, που την αντιπροσωπεύει στη Ερμούπολη ο έμπορος Ε. Καλουτάς.
- Ο διακεκριμένος Συριανός οφθαλμίατρος Ιωάννης Ρούσσοις αναγορεύτηκε διδάκτωρ της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών με βαθμό «Άριστα».
- Αδόκητος θάνατος της Μαρίας Δ. Μιχάλοβιτς το γένος Κοντιζά, συζύγου του ιεροψάλτη Δημητρίου Μιχάλοβιτς στην ακμή της ηλικίας της.
- Οι Συριοί επιχειρηματίες αδελφοί Αρκουλή απέκτησαν και νέο αλιευτικό σκάφος, ωκεανόπλοιο «Ευαγγελίστρια 3».

- Την Πέμπτη 3/7 η φιλαρμονική του Δήμου με νέες καλαισθητες θερινές στολές έδωσε συναυλία στην εξέδρα των μουσών της πλατείας υπό τη μπαγκέτα του Γρηγόρη Αδάμου.
- Η συμπολίτισσα Νινέτα Λέκκα, ανιψιά του ξενοδόχου της πόλης μας Κυπριανού Καραγεώργη, ανακηρύχτηκε «Η Ελληνίδα του 1958» στο διαγωνισμό καλλονής.
- Κατοικήθηκε το πρώτο λυόμενο σπίτι στο νησί μας. Πρόκειται για την οικία του Ιωσήφ Φρέρη στο χωριό Κίνι.
- Άνω των σαράντα Συριανών προσκόπων με τον Έφορο τους Πάτροκλο Αλβανό, το στρατοπεδάρχη Γιώργο Μιχαλακέα και τους βαθμοφόρους Φώτη Μελισάκη, Βασίλη Χρήστου, Νίκο Μιχαλακέα και Ανδρέα Πασσά έστησαν τις σκηνές τους στο χωράφι του Ιγνάτιου και της Καρμέλλας στο Κίνι για ολόκληρο το μήνα Ιούλιο. Οι πρόσκοποι δίνουν καθημερινά ζωή στην περιοχή με την παρουσία τους, τα παιχνίδια, τα τραγούδια, τα προσκλητήρια της σάλπιγγας, που ακούγονται ίσαμε την Αγία Βαρβάρα, τη νεανική τρέλα στην άμμο και την ενεργητικότητα τους. Οι σκαπανείς πρόσκοποι με τα φτυάρια τους και τις τσουγκράνες τους διάνοιξαν δρόμο στην εκβολή του μικρού χειμάρου, εκεί που πιο πριν υπήρχαν σωροί από λαλάρια και βότσαλα. Οι κάτοικοι του χωριού μαζί με τους λιγοστούς παραθεριστές έμαθαν να ξυπνούν και να κοιμούνται, όχι με τα κοκόρια και τις κότες, αλλά με τα σαλπίσματα των προσκόπων. Η καθημερινή ανταπόκριση με την Ερμούπολη καλύπτεται με το φορτοταξί του ακούραστου Γιακουμή, που συγχρόνως είναι και ο ιδιοκτήτης του ξύλινου παραπήγματος «Αστέρια» πάνω στην άμμο.
- Στις εξετάσεις του Γυμνασίου Αρρένων, πρώτευσε μεταξύ όλων των μαθητών, ο μαθητής της ΣΤ΄ τάξης Πάνος Μακρής με γενικό βαθμό «Άριστα 20».
- Δενδροφυτεύτηκε με πλατύσκιους ευκάλυπτους η πλατεία της κοινότητας Ποσειδωνίας.
- Θάνατος του νεαρού συμπολίτη μας Σταύρου Καφετζόπουλου, υιού του Γ.Γ του Εργατικού Κέντρου Κυκλάδων Σωκράτη Καφετζόπουλου.
- Παρουσία του Νομάρχη Α. Λεβίδη έγινε στον Ταρσανά η καθέλκυση της θαλαμηγού «Έσπερος» του Ανδριώτη εφοπλιστή Μαρή Εμπειρικού, έργο των караβομαραγκών αδελφών Μαυρικού.
- Θαλάσσιο κήτος εμφανίστηκε ανοικτά της Ποσειδωνίας.
- Κατά τις αρχαιρεσίες προς ανάδειξη του νέου Δ.Σ του «Συνδέσμου Οπωροπωλών και Λαχανοπωλών Ερμουπολέως» εκλέχτηκαν: Ι.Μαραγκός Πρόεδρος, Μιχ. Ρούσσος Αντιπρόεδρος, Δ. Χατζηγιάννης Γ.Γ, Μάριος Ρούσσος Ταμίας και οι Π. Γιαννακόπουλος, Β. Παγώνης, Γ. Δαλημράς, Γ. Ρούσσος και Ν. Μάνης Σύμβουλοι.

- «Πίνετε Μπιράλ, το νέον θαυματουργόν αναψυκτικόν».
- Θάνατοι: Παύλου Ι. Παπαδόπουλου, συνταξιούχου διδασκάλου και Κωνστάκη Τσομπανά, τελευταίου πλανόδιου πωλητή ψαριών για γάτες.

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

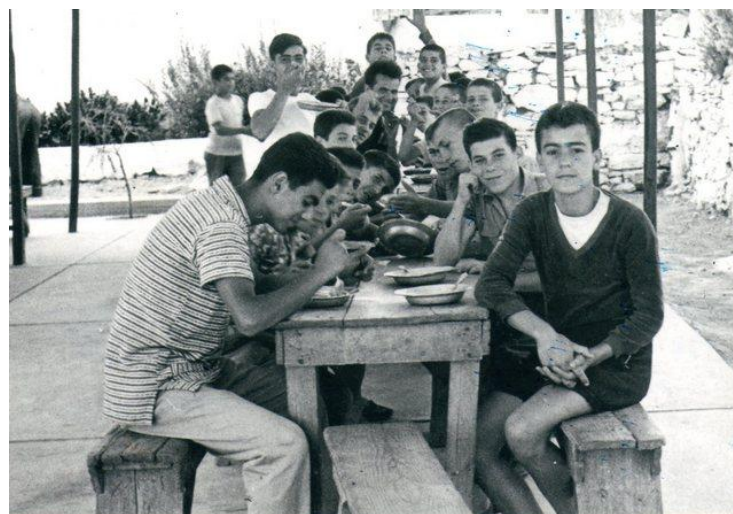
- Στο θερινό κινηματογράφο «Αθηνά» του Π. Δασκαλέα έδωσε σειρά θεατρικών παραστάσεων ο θίασος Γιώργου Ξύδη.
- Κατά τις εισαγωγικές εξετάσεις στο Γυμνάσιο Αρρένων πρώτευσαν οι μαθητές Δ. Νικολιάς, Β. Αλιβιζάτος, Γ. Παραδείσης και Π. Σερεμέτης.
- Η επαναλειτουργία του παλαιού Υαλουργείου Σύρου ΕΒΗΛ στη περιοχή Ηρώου, υπό την επωνυμία «Βιομηχανική Εταιρεία Ηλεκτρικής Πορσελάνης», χαροποίησε τους κατοίκους της πόλης μας. Το προϊόν της μονάδας είναι μονωτήρες εναερίων γραμμών χαμηλής και υψηλής τάσης, ασφάλειες παντός τύπου και συναφών ειδών ηλεκτροτεχνίας εκ πορσελάνης. Τη λειτουργία της μονάδας ανέλαβαν οι επιχειρηματίες Α. Σμυρνάκης χημικός, Ι. Βακάλης λογιστής και Ν. Τορναζάκης ειδικός τεχνικός. Το εργοστάσιο είναι ιδιοκτησίας Μηνά Διακάκη και στη νέα επιχείρηση θα απασχολούνται δεκάδες εργατοτεχνίτες.
- Έλαβαν χώρα οι ετήσιες εξετάσεις πιάνου των μαθητριών του Λυκείου Ελληνίδων, που διευθύνει η Κλειώ Βρούζη. Κατά τις εξετάσεις, που έγιναν ενώπιον επιτροπής του Ωδείου Αθηνών προήχθησαν: Ασπασία Θεολιγίτου, Μαρία Σίμου, Μπέτση Παπαζώτου, Τασούλα Μπουρίτου, Δέσποινα Φουστάνου, Μαρία Θραψιάδου, Ντίνα Έρωτα, Σούζη Πρίντεζη και Τίνα Λουλούδη.
- Πέθανε στην Αθήνα από την επάρατη νόσο ο Γιώργος Βασιλειάδης 23 ετών, υιός του Προέδρου της Λιμενικής Επιτροπής Σύρου Β. Βασιλειάδη. Η είδηση του θανάτου του νέου, αναμενόμενη άλλωστε, συγκίνησε τη συριανή κοινωνία.
- Με προσωπικές ενέργειες του Διοικητή του ΚΕΝΣ Δ. Αυλητή, εξασφαλίστηκε και για το φετινό καλοκαίρι η ύδρευση της συνοικίας Βροντάδου με τρεις μεγάλες υδροφόρες εβδομαδιαίως, οι οποίες παρείχαν δωρεάν νερό του στρατοπέδου στους κατοίκους της συνοικίας αυτής.
- Κατά τους θερινούς μήνες Ιούλιο και Αύγουστο λειτούργησαν οι κατασκηνώσεις του Υπουργείου Προνοίας στα Χρούσσα, στο πευκόφυτο κτήμα Ανδρουλή, όπου φέτος προστέθηκαν νέες εγκαταστάσεις υποστέγων, φούρνου και τραπεζαρίας. Η κατασκήνωση λειτούργησε σε τρεις περιόδους και φιλοξένησε συνολικά 292 παιδιά από τη Σύρα και τα γύρω νησιά.

- Η σύζυγος του βιομηχάνου Ευάγγελου Μπαρμπέτα, Φλώρα, βάπτισε στον Άγιο Νικόλαο το κοριτσάκι του οδοντίατρου Ανδρέα Κοή δίνοντας του το όνομα Σοφία.
- Ο συμπολίτης μας Παναγιώτης Ευρ. Τσαούσογλου έλαβε το πτυχίο του Χημικού – Μηχανικού.
- Ο τρομερός καύσωνας, που ενέσκηψε κατά τις τελευταίες ημέρες του Αυγούστου έπληξε βαρύτατα τη συριανή γεωργία.
- Γάμοι : Γεωργίου Ευωρίδη ιατρού – Αίμης Μενεξή, και Μάριου Ιωσήπου οδοντίατρου – Ειρήνης Ρουσσάκη δασκάλας.
- Θάνατος Νικολάου Πετράκη, παλαιού ναυτικού πράκτορα.

Τέλος δεύτερου μέρους.

Ο Αρχιμανδρίτης Παντελεήμων Ρίζος διέλαμψε στο νησί μας, για την ιεροπρέπεια, το υψηλό ήθος και την κοινωνική προσφορά. Εδώ διακρίνεται ανάμεσα σε μαθήτριες κατηχητικού, έχοντας πλάι του τον καθηγητή Θεολογίας, Νικόλαο Αιγινίτη.

*1950 : Κατασκήνωση στα Χρούσσα. Μεσημεριανό γεύμα κατασκηνοτών.
Αρχείο Δημήτρη Αρβανιτόπουλου*

ΠΑΣΧΑΛΙΝΟ ΒΑΖΑΑΡ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

Κείμενο και φωτογραφίες από την κ. Νινέττα Κοντογεώργη

Στις 17 Απριλίου, πραγματοποιήθηκε στην αίθουσα του Συνδέσμου το καθιερωμένο ετήσιο Πασχαλινό bazaar.

Οι κυρίες του Συνδέσμου είχαν ετοιμάσει πλήθος προϊόντων προς διάθεση (τσουρέκια, λαμπάδες, μικρά δώρα κ.λ.π.)

Πολύς κόσμος ανταποκρίθηκε και φέτος στο κάλεσμα μας με αποτέλεσμα η πλειοψηφία των τραπεζιών να ξεπουλήσουν.

Ταυτόχρονα παρετέθει απογευματινό τσάι όπου οι παρέες συναντήθηκαν και πάλι.

Έτσι έκλεισε για φέτος ο κύκλος των χειμερινών εκδηλώσεων στην αίθουσα μας.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΘΩΜΑ

Κείμενο και φωτογραφίες από την κ. Νινέτα Κοντογεώργη

Στις 8 Μαΐου, Κυριακή του Θωμά, πραγματοποιήθηκε η καθιερωμένη Θεία Λειτουργία και πανήγυρης στον Ι. Ναό Αναστάσεως του Κυρίου στην Ερμούπολη.

Πλήθος κόσμου με κατάνυξη παρακολούθησε την περιφορά της εικόνας στα στενά του οικισμού.

Ακολούθησε το κάψιμο του ομοιώματος του Ιούδα.

Τέλος ο Σύνδεσμος προσέφερε στην ενοριακή αίθουσα, όπως κάθε χρόνο, καφέ και αναψυκτικά.

ΣΥΝΕΣΤΙΑΣΗ ΣΤΗ ΣΥΡΟ

Όπως κάθε χρόνο έτσι και φέτος, προγραμματίζουμε τη καλοκαιρινή συνεστίαση μας στη Σύρο, για τις 17 Αυγούστου 2016 και ώρα 9:00 μμ, στο Dolphin Bay στον Γαλησσά, δίπλα στην πισίνα, με ζωντανή μουσική, και χορό.

Η τιμή το άτομο θα είναι 20 €, που θα συμπεριλαμβάνει αφθονία εδεσμάτων και κρασί.

Θα σας περιμένουμε όλους!..

Άποψη της πισίνας στο Dolphin Bay

ΔΩΡΕΕΣ ΣΤΟ ΣΥΝΔΕΣΜΟ

Για την περίοδο 01/04 έως 30/06/2016

Ανώνυμος	50 €	Για τους σκοπούς του Συνδέσμου
Τα μέλη του Δ.Σ του Συνδέσμου	100 €	Στη μνήμη Ροζέττας Αμπελά
Στέλιος και Κούλα Τρίτα	100 €	Στη μνήμη Λεωνίδα Αγγέλου

ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΕΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

Για τις Εορτές του Πάσχα 2016 διετεθή και διενεμήθη το ποσόν των 1500 Ευρώ σε αναξιοπαθούσες οικογένειες και αναξιοπαθούντα άτομα στη Σύρο.

Συμπατριώτη και Συμπατριώτισσα

Μην ξεχνάς τη συνδρομή σου στο Σύνδεσμο. Μην ξεχνάς ότι η συνδρομή σου είναι το βασικό και σχεδόν μοναδικό έσοδο μας.

Υπενθυμίζουμε το Λογαριασμό μας στην Alpha Bank

IBAN : GR79 0140 2380 2380 0200 1000 044

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Επιμέλεια κ. Ελένης Χατζήρη

Βαπτίσεις

Το ζεύγος Κυριακής Βλαχάκη και Φώτη Σιγανού, βάπτισαν στο Ι.Ν. Αγ. Γεωργίου Κυψέλης, το παιδί τους και του έδωσαν το όνομα Θεόδωρος.

Στις 04/06/16 το ζεύγος Αικατερίνης Αδαμαντίδου και του Βασίλη Μαμακάκη βάπτισαν στον Ι.Ν. Αγ. Σοφίας στο Ταύρο το αγοράκι τους και του έδωσαν το όνομα Νικόλαος. Είναι παιδιά του μέλους μας Ελένης Τσακιρίδου και Νικολάου Αδαμαντίδου.

Διάφορα

Στις 28 Μαΐου 2016 έγινε έκθεση Γελοιογραφίας στη Λειβαδιά στην οποία έλαβαν μέρος με έργα των, οι Συμπατριώτες μας Τάκης Κυριτσόπουλος και Γιάννης Ξαγοράρης.

Θάνατοι

Απεβίωσαν:

Ο Σαράντος Νομικός, γνωστός έμπορος της πόλης μας, στις 8/4/16 και ετάφη στη Σύρο.

Ο Κωνσταντίνος (Ντίνος) Τόζος, πλήρης ημερών, παλαιός Χρυσοχόος.

Το εκλεκτό μέλος μας, και δωρητής του Συνδέσμου, Λεωνίδας Αγγέλου Συνταξιούχος Πλοίαρχος Ε.Ν, η εξόδιος ακολουθία εψάλη στο κοιμητήριο Κηφισιάς.

Ο Σωκράτης Φετουρής την 1/5/16

Το εκλεκτό μέλος μας Χρήστος Μονογυιός, Συνταξιούχος Πλοίαρχος Ε.Ν και ετάφη στο κοιμητήριο Καλλιθέας.

Συλλυπούμεθα θερμά τους οικείους των..

ΣΑΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ.

Του Τάκη Κυριτσόπουλου

Δεν είμαι εγώ που πούλαγαν στη γυάλινη βιτρίνα
μια δύση, που πορφύρωνε την κόψη του σουγιά.
Δε μου' μαθαν να κελαηδώ μ' αετούς και μαντολίνα
τα λασπωμένα απόβραδα στου φράχτη τη βραγιά.

Είμαι εκείνος που έφυγε και 'κείνος που επιστρέφει,
χρόνια δεμένος σ' άλμπουρο που πέταγε κλαδιά,
ώσπου το δάκρυ μου έγινε μια χάντρα από σεντέφι,
να σε προσέχει στ' άδικο και στην τρικλοποδιά.

Δεν ειμ' αυτός φύσαγε σαν Αύγουστου μελτέμι
και το μαντήλι ανέμιζε στην κόμη σου λυτό.
Ούτε και 'κείνος που ένιωθε το χέρι σου να τρέμει
στον εφιάλτη, στο όνειρο, στο παραμιλητό.

Μον' είμαι αυτός που αστόχησε και 'κείνος που επιμένει,
κέρμα κρυμμένο για καιρούς σε χούφτες επαιτών,
που έφυγε λίγο πιο νωρίς τη γης να σου ζεσταίνει,
τη γης που την περπάτησες «βήμα σημειωτόν».

«Η καμήλα»

Του Νίκου Σαλίβερου

Είχε ο κύρης να κομίσει στο βουνό,
-ήγουν πιο κάτω από τον ουρανό-
ασήκωτο φορτίο, μ' ένα Πόνι.
Τό 'χε όμως μοσχαναθρεμμένο,
κι' αβέρτα καλομαθημένο.
Το όνομα , εωσφορικό, «Οθόνη».

Μετά σκέψεως όψιμης κι' ωρίμου
και εν μέσω άνυδρης-«από ρευστό»- ερήμου
Μιάν αδικημένη καμήλα αγγαρεύει,
στης όασης τη λίμνη μόνος να ψαρεύει.

Στ' άβρεχτο στόμα ξεροκόμματο της χώνει
κι' έτσι αυτή, από ανάγκη κλείνει το γόνυ.

Σαν η καμήλα σηκώνεται στα «δύο»,
διπλό διαπιστώνει στη ράχη το φορτίο.
Βλέπει η καμπούρα, ποτέ δεν ήταν βάρος,
σαν χόρευε στην έρημο, λεύτερος γλάρος.
Ο κύρης ένα Πόνι μόνος θα καβαλικεύει
κι' ανάγκης καμήλες, στο κόσμο, θα γυρεύει.

Και το στάλαγμα του Μύθου;;;
Μπορεί μέσα στη έρημο να μην ανθούν τα μήλα,
όμως εκεί να ζεί ετάχθηκε λεύτερη η καμήλα.
Και αν κάποια αποδράσει ξέφωτη με καμάρι,
από τη φύση ζεύεται, γαιδάρου το σαμάρι..

Βραδιά Αυγούστου

Του Δημήτρη Βόϊκου

Είναι μια νύχτα, τρυφερή, ρευστή, εξαγνισμένη!
Αυτή η νύχτα φταίει, που θωπεύει την καρδιά,
από τα θαύματα της φύσης μαγεμένη
μ' ατμόσφαιρα παραμυθιού, γλυκιά βραδιά....

Παραδομένη στις αισθήσεις, θάλλει στη λαγνεία,
υποταγμένη στη μαγεία αισθησιακή,
καθησυχάζει του καιρού την αγωνία,
στον παραλογισμό της μυστηριακή
Νύχτα που ονειρεύεται τα όνειρα των νέων,

τα όνειρα φτωχών και των περιθωριακών,
των καταπιεσμένων, των απορριπτέων
των άρρωστων, απόκληρων, μοναχικών.

Η νύχτα φταίει, που απλόχερα την προσδοκία
την προσεγγίζει, μ' έναν τρόπο του ξεχωριστού
Φιλήδονη μια νύχτα, άνθος του λωτού.

Δεν ξέρω, ίσως φταίει τ' Αυγουστιάτικο φεγγάρι,
μπορεί να φταίνε πλάι και τα μάτια τα μελιά,
μπορεί και δύο αστέρια, φλογεροί κουρσάροι
που μόλις έκαναν ρεσάλτο, στα μαλλιά!

ΚΑΛΗΝΥΧΤΑ ΜΑΜΑ
ΠΟΤΕ ΑΝΤΙΟ...

*Έκλεισαν τα μάτια
Οι αισθήσεις πάγωσαν
και τα λόγια βούλιαξαν μαζί με τα πέλαγα
στης νύχτας τα κατάκρημα βάραθρα
Ημιθανείς οι ελπίδες
παλεύουν τώρα ν' αναδυθούν
στην άκρη του σκοτωμένου ορίζοντα
Μάταια
Ο Ποσειδώνας κούνησε την τρίαινα
κι ο Αίολος ασπιδοφόρος, κρυφά караδοκεί να κλέψει
ότι απόμεινε από τα πληγωμένα συναισθήματα
στο πρώτο ξύπνημα του γεροβοριά
και να τα θάψει στη βραχοσπηλιά του Γλάροντα
Την ανεμοδαρμένη και κυματοδαρμένη σπηλιά
την άδεια από τα μαδημένα φύλλα του σφένδαμου
και τους υάκινθους που βούλιαξαν στη λασπωμένη άμμο
Εκείνη την ΑΠΟΦΡΑΔΑ νύχτα του ΓΕΝΑΡΗ
που σκίστηκε η καρδιά και η ψυχή μαστιγωμένη*

αγκαλιάζει την ομίχλη της ΜΟΝΑΞΙΑΣ
προσμένοντας τη σιωπή του όρθρου

Στέρεψαν τα δάκρυα ΜΑΜΑ...
Ακρωτηριασμένες σταγόνες κύλησαν
κι έμειναν μαρμαρωμένες σκιές
στ' αυλάκια που χάραξαν πρόωρες ρυτίδες
και βίαια ξεπρόβαλαν στου σκότους τα πρεβάζια τα εντάφια
Σκιές καλπάζουσες στα κύματα παλεύουν τώρα τα ΟΝΕΙΡΑ
που άγρια ξεριζώθηκαν
και δραπέτευσαν απ' της ψυχής τους ανήλιους παράδρομους

Έσβησε κι η ΕΛΠΙΔΑ με ολολυγμούς
μαζί με τους κρωγμούς των πονεμένων γλάρων
του Γκιώνη και της δεκαοχτούρας
το θλιμμένο παράπονο
Έσβησε μαζί με τα χαμένα φεγγαρόφωτα
της μαδημένης από τ' αγριοπερίστερα ΑΝΟΙΞΗΣ
που πρόβαλε δειλά πάνω από τη ΣΥΡΑ και την προσπέρασε...

Εδώ στου ΑΙΓΑΙΟΥ το ηλιόγερμα
στης ΠΑΤΡΙΔΑΣ μας το ΠΕΛΑΓΟΣ
μήνα ΓΕΝΑΡΗ τέλεψαν τα κοινά ταξίδια μας ΜΑΜΑ...
Μόνη πώς να προσμένω τούτο τον ΑΥΓΟΥΣΤΟ ; ...

Καληνύχτα
Ποτέ αντίο

Αφιερωμένο στη ΜΝΗΜΗ της μανούλας μας Διασυνούλας χήρας
Νικ. Οικονομοπούλου – Βουγιουκλή.

Τίμος – Νατάσα Οικονομοπούλου

Του Τάκη Κυριτσόπουλου

